

St. Paul Federal turtas prašoko \$138,000,000

Chicagos St. Paul Federal Savings and Loan Association, penktoji iš stambiausių Ili-nois taupymo bendrovių, praneša, kad jos turtas, padidėjęs \$12,236,076 per 1961 m., pasiekė rekordinį \$138,239,129 skaičių.

Frank P. Kosmach, bendrovės prezidentas, pareiškė, kad nuo 1960 m. pabaigos bendrovės turtas padidėjo \$13,863,369. Indėliai per metus pakilo nuo \$102,418,399 iki \$115,654,475.

St. Paul Federal pirmieji morgičiai panaugo nuo 1960 m. — \$103,406,471 iki \$116,490,680.

Kosmach pasakė, kad per praėjusius 12 mėnesių taupytojams buvo išmokėta \$4,120,563 dividendų, tuo tarpu, kai prieš

metus tik — \$3,654,269. Atsargos kapitalo padidėjo apie \$115,000,000 nuo 1963 m., kai bendrovė persikėlė į savo pastatą 6700 W. North Avenue. D. C.

SLEPTUVES IS FANEROS

Viena medžio išdirbinių firma (JAV) reklamuoja fanerinius bunkerius. Kaina maždaug \$300. Bunkeriai esą labai naudingi atominio karo metu.

"Abendpost" ta progą pastebi: "Mums visa tai primena berlyniečių posakį: Vaikai, pirkite daugiau šukų, nes ateina utėlių metai."

SKAITYK PATS IR PARAGINK KITAS SKAITYTI NAUJIENAS JOS VISAD RAŠO TEISYBĘ

Margumynai

PATYRIMAI IR STEBĖJIMAI

Laikui bėgant kiekvienas apsibranta su blogu artimo charakteriu. Būtinai sąlyga tačiau ta, kad tas artimas būtų tas, kas apsibranta.

Jaunos žmonos nebelaiko savo vyrų didvyriais nuo to momento, kai jiems pirmą kartą ima skaudėti dantis.

Vyrai niekad neveda jiems patinkančio tipo moterų. Jie pasitenkina tuo, kad trisdešimt metų būvyje po vestuvių dairosi į šalis, ieškodami "savo tipo".

Daugumas moterų susirūpina savo taljomis tik tada, kai jau jų neturi.

PIRKIMO DRUGYS

Olandų daktaras Brakenbrook teigia, kad daugiau, kaip 50% visų moterų, eidamos apsipirkti, tiek susijaudina, kad suserga tikru pirkimo drugiu. Vienas iš ryškiausių simptomų — tai pakilusi temperatūra. Labai dažnai temperatūros pakilimas pastebimas net pas tas, kurios kasdien eina pirktis produktų. Dr. Brakenbrook mano, kad šis pirkimo drugys — nors ir greit praeina — bet vis dėlto kenkia sveikatai. Todėl — anot šito daktaro — moterys, prieš eidamos į krautuves, turi namie sudaryti pirktinų daiktų sąrašą. Daktaras mano, kad tuo būdu galima išvengti temperatūros pakilimo.

Pasveikink savo draugus per "Naujienas"

SERVING

more people
better
than ever!

STATEMENT OF CONDITION

at close of business December 30, 1961

ASSETS

Cash on Hand and In Banks	\$ 3,585,399.06
U. S. Government Securities	8,105,218.73
Federal Home Loan Bank Stock	\$ 11,680,617.79
First Mortgage Loans	2,000,000.00
Home Improvement Loans	116,490,680.75
Loans on Savings Accounts	3,408,476.09
Home Purchase Contracts	447,187.39
Office Building, Equipment, Parking Lots	30,707.80
Other Assets	3,827,445.65
TOTAL ASSETS	344,014.35
	\$138,239,129.82

LIABILITIES AND RESERVES

SAVINGS	\$115,654,475.58
Advances—Federal Home Loan Bank	8,500,000.00
Mortgage Loans in Process	3,660,702.70
Other Liabilities	2,836,249.48
Deferred Income	451,835.70
Specific Reserves	58,408.03
General Reserves and Surplus	7,079,458.33
TOTAL LIABILITIES AND RESERVES	\$138,239,129.82

DIRECTORS OF ST. PAUL FEDERAL SAVINGS

CATHERINE A. BASENER Widow of past president of St. Paul	J. R. OSTERBERG Vice President, St. Paul Federal
WILLARD P. ENGELHARD Engelhard & Co., Insurance	FRANK S. RIGHEIMER, JR. Righeimer and Righeimer, attorneys
FRANK P. KOSMACH President, St. Paul Federal	JOSEPH J. SHINE Publisher Central Pharmaceutical Journal
CLARENCE E. MUELLEMAN Proprietor, Little Flower Shoppe	ANTON B. TRIKRYL Retired Merchant
GEORGE J. WEINRICH Secretary-Treasurer, St. Paul Federal	

ST. PAUL FEDERAL SAVINGS OF CHICAGO

6700 W. NORTH AVE. • PHONE National 2-5000

Open 'til 8 p.m. Mon. and Fri.
Closed all day Wednesday

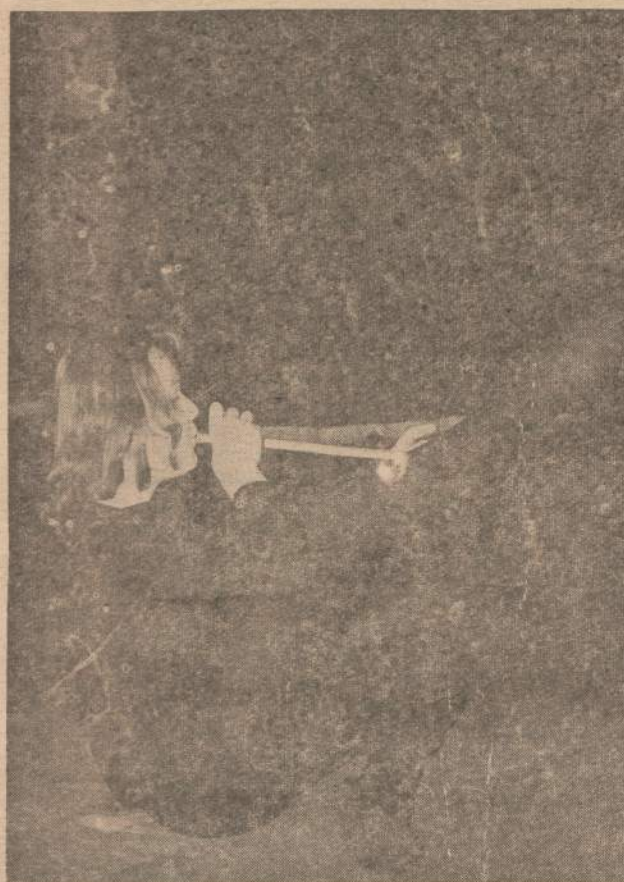
Naujienų Antroji Dalis

NR. 599

CHICAGO LIETUVIŲ LITERATŪROS DRAUGIJOS LEIDINYS

XVIII METAI

Dienu Skeveldros

KRISTINA ZEBRAUSKAITĖ

Sekmadienį, sausio 14 dieną, ji ir kitos A. Valeičaitės - Brusokienės Studijos mokinės - šokėjos pasirodys scenoje Jaunimo Centre.

VL. BAKŪNAS

IŠ KLAIPĖDOS UOSTO Į PACIFIKO VANDENYNĄ

Mintys sausio 15-tosios proga

Sausio 15-toji, perkelta prasme, turi beveik tiek pat reikšmės kaip ir vasario 16-toji: viena data (vasario 16) surišta su Lietuvos valstybės nepriklausomybės paskelbimu, kita (sausio 15) — su Klaipėdos krašto atvadavimo istoriniu faktu. Tai buvo prieš 39 metus, istoriniais 1923 metais, kai sausio 15 d., procentai mokami nuo mėnesio 1 d.

Dar daugiau: JŪSŲ DABARTINIŲ METINIŲ DIVIDENDŲ DYDIS — NUO 4 IKI 4½% — PAGAL JŪSŲ PASIRINKTĄ TAUPYMO PLANĄ. Už pinigus, įdėtus iki mėnesio 10 d., procentai mokami nuo mėnesio 1 d.

Asmeniškai atsilankę gausite daugiau žinių apie mūsų įstaigą. Tad atvykite greičiau!

Sausio 15-toji, kaip sakiau — perkelta prasme — turi daug panašumo į vasario 16-tąją: sakysime, kad ir štai kur: Lietuvos valstybės nepriklausomybės atstatymą 1918 m. vasario 16 d. paskelbė Valstybės Taryba, gi Klaipėdos krašto laisvę — prijungimą prie Lietuvos 1923 m. (berods, jau po sukilimo laimėjimo — sausio 19 d.) šilutėje paskelbė Vyriausias Mažosios Lietuvos Gelbėjimo Komitetas. Šis Komitetas nebuvo toks gausus kaip vasario 16-tosios akto signatarų Valstybės Taryba, bet savo patriotiškumu ir ryžtu laimėti kovą, sakyčiau, pranešė net pirmąjį, nes buvo negausus skaičiumi ir kūrėsi

bei veikė nepalyginamai sunkesnė ir pavojingesnė sąlygoje.

Laikas išblyškina atmintį, bet jei tikėti Lietuviškąja Enciklopedija, Vyriausiąjį Mažosios Lietuvos Gelbėjimo Komitetą sudarė (kiek atpažįstu iš veidų, nes vardų Enciklopedija nepaduoda: Martynas Jankus, Jurgis Lėbartas, Vilius Šaulininkis, Jonas Vanagaitis — visi jau mirę. Toliau — Juozas Pronskus — dabar Čikagoje, A. Marcinkevičius — likimas nežinomas, P. Ivaškevičius ir man nežinomas asmuo. Iš viso abejoju ar tai visas Vyr. Mažosios Lietuvos Gelbėjimo Komitetas, kiek jis pavaizduotas Enciklopedijoje parodytoje nuotraukoje. Autentišką žodį šiuo reikalu galėtų (ar turėtų) pasakyti "Naujienu" redakcijos štabe dirbęs Juozas Pronskus, buvęs to Komiteto narys ir, laimei... dar tebesąs mūsų gyvųjų tarpe (berods, ar tik ne vienintelis iš to garbingo istorinio Komiteto sudėties)

Sausio 15-toji, kaip sakiau — perkelta prasme — turi daug panašumo į vasario 16-tąją: sakysime, kad ir štai kur: Lietuvos valstybės nepriklausomybės atstatymą 1918 m. vasario 16 d. paskelbė Valstybės Taryba, gi Klaipėdos krašto laisvę — prijungimą prie Lietuvos 1923 m. (berods, jau po sukilimo laimėjimo — sausio 19 d.) šilutėje paskelbė Vyriausias Mažosios Lietuvos Gelbėjimo Komitetas. Šis Komitetas nebuvo toks gausus kaip vasario 16-tosios akto signatarų Valstybės Taryba, bet savo patriotiškumu ir ryžtu laimėti kovą, sakyčiau, pranešė net pirmąjį, nes buvo negausus skaičiumi ir kūrėsi

Kažkaip peršasi mintis, siūlant bent kai kada prisiminti (Tęsinys 2-me psl.)

1. S. Narkelūnaitė savo "Niu-jorkas — Vilnius ir atgal" (žr. "Tėv. Žiburių" nr 1) rašo: "Kai didžiudamasi Bostone leidžiama lietuvių enciklopedija, teiravausi, ar jie Vilniuje ją gauna ir su ja susipažinę, Akademijos viceprezidentas atidarė seifą, kuriame, kaip kokia brangenybė, buvo sudėti mūsų enciklopedijos tomatai." Tai tvarka, kaip... kalėjime. Po raktu. Viskas. Nuo vienas antro. Netgi Mokslų Akademijoje, Ak, tik bolševikiniam himne "volno diel" žmogus...

Bet man rūpi kita "Ispūdžių fragmentų" pastaba: "Pagaliau — už vartų, anksčiau buvusiose karių kapinėse, Juozapo Pilsudskio paminklas, su tuo pačiu senu ir žu, įkalto juodame granite: "Matka i Serce Syna" — Motina ir sūnaus širdis. Prisimenu, kaip lenkų kareiviai tenai eidavo sargybą, ir paminklas skęsdavo gėlėse. Dabar net takas užžėlęs, matyt, vieta retai lankoma". Kol Salomėjos žodžius ("matyt, vieta retai lankoma") pavirtino vasarą sutiktas senas pažįstamas (repatriavęs į Lenkiją, o į Chicago, Ill., atvykęs kaip kažkokios komisijos narys), Vilnių aplankęs kasmet. "Mūs takai užželia nebegrižtamai" — kalbėjo. Bet... oficialioji lenkų Vakaruos nuomonė kita. Tai, be kitų, neseniai dėstė ir Fr. Torunczyk, lankiusis Vilniuje. Esą-esą... gėlės, ir žvakutės Vėlinių vakarą, ir t.t.

Bolševikai, aiman, savo Juozapą "atleido iš tarnybos", bet tremties lenkai savąjį Juozapą velka į eventualias naujas avantiūras dėl Vilniaus.

2. "Tydzien Polski" Nr 49 įsidėjo visą eilę atsiliepimų į anketą "ko esame emigracijoje?" K. Sabbat sako, kad likęs...Vilniaus Lenkijai priklausomumo ginti. Beje, iš K. Sabbat'o pranešimo matyti, kad lenkai D. Britanijoje turį apie 2,500 įmonių, be to, apie 12,000 nekilnojamo turto vienetų, ir nuolat beturėtų, ir nuolat... mažiau beu-kojų savo tautos fondui: 1954 m. surinkę per 30,000 sterlingų svarų, 1961-iesiems tik 17,074 sterlingų svarų. Iš tautos fondo, be kitako, 18% eina mėnraščio "Polish Affairs" reikalams (redaguoja "vilnietis" dr. Witold Czerwinski). Mėnraštį, be kitų, gauna (nemokamai) ir JAV kongreso nariai.

3. Kai mes (pvz. "neseniai iš okupuotos Lietuvos atvykęs" Dausa, o ir visa eilė... žinomų

4. Palikę politiką kitam kartui, ei, užsikime būriu pas Francesco del Giocondo žmoną, viešai žinomą kaip M-o-n-a L-i-s-a. Matyt, Leonardo da Vinci buvo cinikas. Portretą atliko 1503 m., ir juo tolyn į laiką, juo daugiau ginčų dėl minėto kūrinio. Ginčai menininkų, medikų, psichologų ir pagaliau mėgėjų tarpe iš naujo atgijo, kai vienas Londono fotografas (kažkoks Leo Vali), pritaikęs pavieksliui 3 matavimų ekraną, atkūrė Mona Lisos profilį.

5. Senas Georges Isario teigimas, kad Mona tebuvo ing moterį pasirėdęs vaikas, dar labiau įgauna tikrumo. Gal, antra gūžus, tai buvo vištgaidis, bet visų tik ne moteris. Esą dailininkas sąmoningai paklaidinęs draugus menininkus, komentatorius ir — po amžių gilių — turistus. Vienas anglų gydytojas ėmė teigti, kad iš Mona Lisos veido matyti, kad ji nėščia. Tuo tarpu Salomon Reinach rado "sąlomoniską" sprendimą, kad ji — po aborto.

"Express" teigimu, Mona, lyg kokie monai, traukia lankytojus. Jos atvaizdu puošias Paryžiaus "bistro", itališki sūriai, Havanos cigarai, ispanų apelsinai ir tt. ir tt. Beje, Louvro muziejuje ties Mona teleidžiama sustoti 3 minutes.

Mažiau, bet ginčijamasi ir ties Chopinu. Po II Pasaulinio karo kažkokia Czernicka Varšuvos leidykla ėmė siūlyti "ne tikėtai atrastus" Chopino laiškus. Gryna pornografija, gali tarti — nešašyta pornografija. Kai leidyklos dvejojo, "laiškus" čiupo radijas ir kt. informacijos įmonės. Paskelbta. JAV mėgėjai muzikos istorikai net keletą specialių apybraižų sukūrė. Pagaliau pernai, spalio 26 d., susirinko Lenkijoje vietos ir užsienių chinologai ir — nutarė, kad tariamieji laišukai esą falsifikatas.

(Tęsinys 2-me psl.)

IS KLAIPEDOS ...

(Atkelta iš 1-^{mo} spl.)

Klaipėdos kraštui laisvę ir Lietuvai jos dalį atvadavusiems sukilėliams, bent jų patiems žymiausiems — kiek jų dar gyvųjų tarpe beturime, — ir kas kiek jų bežinome. Maišosi atmintyje tokie vardai: Juozas Pronskus (Čikagoje), Jurgis Brūvelaitis (Kanadoje), pulk. V. Kalmantas - Bajordas (kažkur Amerikoje), E. Simonaitis — Vokietijoje, J. Budrys — New Yorke. Kas nors kitų, tikų, žinos daugiau vardų ir vietų, kurie, minint Klaipėdos sukilimą, turėtų būti pagerbti, bent sveikinimo telegrama... Ar nevertėtų šitai pasvarstyti minėjimų rengėjams ir nepagailėti poros dolerių, kad parodytume, jog mes, sekantys po jų karta, nesame pamirę jų žygių.

Dėl Klaipėdos daug kartų "mušėsi" žemiausiai su kryžiuočiais, kovojo jau naujesnės istorijos lietuviai su vokiečiais ir Klaipėda, pagaliau, pastaraisiais politinės įtampos metais (prieš pat Antrąjį Pasaulinį karą) modernių laikų politikoje (tarptautinėje) užėmė, galima sakyti, beveik ryškiausią, notų rašymo temų pasirinkime vietę. Bent, kiek tai liečia Rytų Europą. Notomis baigėsi ir visas "karas": Vokietija pareikalavo Klaipėdos kraštą jai grąžinti; Lietuva, be jokio pasipriešinimo, 1939 m. taip ir padarė. Be šūvio, net be žodinio protesto...

Nuo pat 1923 m. Lietuvos valstybė didelę savo materialinių ir moralinių išteklių dalį buvo nukreipusi į Klaipėdos kraštą. Lietuva visą laiką ten rūngėsi su nepalyginamai didesniu ir stipresniu (visais atžvilgiais) oponentu — trečiuoju reičiu, kurio garbintojų (patikėkite) istorija 700 metų laiko tarpe buvo pagaminusi tikrai gausų skaičių... palyginus su lietuviais. Bet dabar, po tiek daug metų, po tokio ilgo laikotarpio, kai Klaipėdos uoste plevėsuoją kraujo spalvos raudonoji vėliava, kyla klausimas, ar tada vokiečiams, trečiajam reičiui, tikrai jau taip labai rūpėjo jų kilmės žmonės, "engiamai" Klaipėdos krašte lietuvius, kaip kad Ribentropas savo ultimatumė dėtė Urbšniui? Laikas žvelgia istorijai į veidą, iš kurio galima išskaityti kai kuriuos kitus faktus, negu tuos, kuriuos patiekia pati įvykio diena. Taip ir su Klaipėda. Trečiašis reičas gelbėjo, tada, sakoma savo tautiečius, kuriuos visokiems būdais "enge" tie "langhaarige szameiten". Betgi jau tada buvo įtarimų, kad vokiečiams Klaipėda reikalinga nebūtinai dėlto, kad "gelbėti" savuosius, bet ir kitiems tikslams... būtent, kariniams pasirušinimams... Tai buvo tik užuominos, pašabzdžiosios aptariamos kabinėtuose, kurios dabar, daug metų praskluskus po any sąnyšio dieny, pasirodė, buvę...

sios teisingos, arba jau mažų mažiausiai — apytikrės. Štai, toks vokiečių jūrų karo istorikas Juerg Meister savo knygoje "Der Seekrieg in den ost-europaischen Gawaessern 1911—45" ("Jūrų karas Rytų Europos vandenyse 1911—45 metais") pastebi, kad Antrojo Pasaulinio karo vokiečių povandeninio laivyno vyriausias vadovas didadmirolis Doenitz pakartotinai yra pareiškęs savo pažūras į Gdynės ir Klaipėdos uostus, kaip į pačius geriausias Vokietijos povandeninių laivų bazes, kuriose gali būti paruoštas personalas povandeniniam karui... Tam, anot Doenitz, reikią palyginti, ramios (nuo priešorių puolimų) aplinkos ir reliatyviai gilaus vandens... Tas sąlygas kaip tik ir atitiko Klaipėda. Vakarų sąjungininkai, laikydami Klaipėdą Lietuvos dali — jos savo toli siekiančią orinių puolimų ranka nelietė, bet tą aplinkybę kaip tik išnaudojo vokiečiai, Klaipėdą paruošdami naujus kadrus povandeniniam laivynui, kuris Vakarų sąjungininkų jūriniam susisiekimui sukėlė tokių gaisrų, kad net New Yorko dangoraižiai turėjo aplemdyti savo šviesas...

Likimas ir mano paties gyvenimą buvo taip suklostęs, kad laimingas buvau Klaipėdoje galėjęs išlikti iki jos bemaž paskutinųjų dienų — rusų apsupimo, — pabėgęs iš ten jau pačiu paskutiniu juo traukinu, rusų partizanų apšaudomu... Buvau, todėl, liudininku tų aplinkybių ir darbų, kurie vokiečių laikais Klaipėdą padarė viena stipriausių Baltijos jūros tvirtovė ir povandeniniam karui personalo paruošimo geriausia mokykla. Buvau liudininkas įvykių, kai į Klaipėdą atvažinodavo žaliūka Prūsijos ar Pomeranijos bernai, praedavo čia apmokymo stažą, išeidavo į jūrą ir grįždavo su pasižymėjimo ženklais ir ordinais už drąsą ir kovingumą... gaila, naikinant laivyną to krašto, kurio piniečiais dabar mes esame. Bet... kurioje pusėje bestovėtum — kredyti už drąsą ir pavirumą reikią atiduoti kiekvienam vyrui. Esu dėlto dabar širdyje visai su kapitonu Kretschmer, Vakarų Vokietijos laivyno vadu, kuris neseniai Kielo uoste pirmojo pokarinės Vokietijos povandeninio laivo, "U-1", krikštynų progą pasakė: "...tik, kad senoji (supraskte liuterinės Vokietijos) vokiečių jūrininkų dvasia dominuos ir naujajį vokiečių povandeninį laivyną...". (Kap. Kretschmer kaip jaunas macinės Vokietijos povandeninio laivyno karininkas yra pats žymiausias, sunaikinęs didžiausių sąjungininkų laivyno tonazą). Asmeniškai ne tik tikiu, bet ir linkiu, kad taip, kaip kap. Kretschmer sakė; būtu, nes šį kartą jie turės suminkinti mūsų priešų (sovietų) laivyną.

Vokiečiams Klaipėda kai ku-
čiais atvejais turėjo karinės reikšmės, mums gi — ir ekonomi-
nės, ir kultūrinės, na — ir po-

litinės. Su Klaipėda atgavome — gal tikriau — gavome viešintelį išėjimą į platųjį pasaulį pačiais laisviausiais ir patogiausiais jūrų keliais. Mūsų tauta, amžiais išmijusi miškuose ir pelkėse, užkietėjusi kaip "kontinentalios galvosenos" tautai, nelengvai davėsi išjudinama atsigržti į jūrinius horizontus. Laivyno steigimo, jūrininkų paruošimo imtasi toli gražu ne pirmaisiais Klaipėdos atvadavimo metais. Reikėjo daug pastangų ir darbo (ir, juokingiausia, iš pusės tų, kurie "nieko neišmano), kol susigriebs rūsio jūrininkus (levalifikuotus) ir pirkti laivus. Daryta apdairiai ir atsargiai, kad ir vėlai — eiti sparčiais žingsniais prieš kitą Bet... toms gražiomis pastangoms vėją nuo burių išpūtė 1939 m. Klaipėdos netekimas ir visus laivyno motorus (lietuviška prasme) sustabdė 1940 m. sovietinė Lietuvos okupacija.

Bet... nederėtų dėlto dabar pamiršti mūsų jūrininkų. Tiesa, turėjome nedidelį jų būrį, kurio dalis, pati pirmoji, buvo išmokslinta Suomijoje, kiti — Italijoje, vėl kiti — Belgijoje ar Olandijoje, dar kiti — Latvijoje, arba ir Prancūzijoje... Sunku susigaudyti šiandien, kas kur ir kaip verčiasi mūsų jūrininkų, bet verta paminėti bent tie, kurie žinomi dar neišsūdėję jūros. Taip pvz. prekybos laivyno kapitonas Kostas Burbulis, jūrininkystės mokslus baigęs Belgijoje, dabar yra vieno didžiulio Amerikos keleivinio laivo kapitono padėjėjas.

Kitas mūsų laivyno kapitonas, Antanas Simkus, taip pat yra iškopęs į svarbias pareigas Amerikos prekybos laivyne. Feliksas Marcinukas, buvęs paties didžiausio mūsų prekybos laivų kapitonas, tremtyje, Australijoje, buvo vieno Australijos keleivinio laivo kapitono padėjėjas ir... prieš porą mėnesių, atplaukęs į uostą Australijoje, eidamas nuo laivo į miestą, krante sukrito nuo širdies smūgio ir mirė... Tebuvo vos per 50 metų amžiaus...

Turėjome, aišku, kvalifikuotų jūrininkų daug daugiau, bet... likimas ne visus išvedė į svetimus vandenis. Jų dauguma, kiek žinoma, įsiltūrė įvairiuose kraštuose, įvairiose profesijose, įvairiose sąlygose. Gerai, kad reikamos žinios apie mūsų jūrininkus kad ir tokioje trufaretinėje organizacijoje, kaip kad yra Lietuvos Jūrininkų Sąjunga Užsienyje, kurios istoriku — metraštininku yra jūrų kapitonas, mano gerus priešteltus Romas Vilčinskas, gyv. Long Island, N. Y. Jis turi daugiausia žinių, kiek jų įmanoma surinkti, apie mūsų laivyną ir jūrininkus.

J. Cicėnas

Jurgio Baltrušaičio ŽEMĖS PAKOPOS

Šio leidinio keletas egzempliorių dar yra likusių ir galima įsigyti iš vertėjo Jono Valaičio. Leidinys kietai įristas. Vertinga ir graži dovana švenčių ar panašia progą. Kaina \$1.50. Nedelsiant bus pasiūsta paštu. Rašykite adresu: Mr. Jonas Valaitis, 1507 So. 51 Avenue, Cicero 50, Illinois. Tel.: OL 6-3180.

ninkus. Daug tokių žinių turi vienas didžiausių jūrininkų entuziastų ir jūrinės spaudos Lietuvoje pionierių, Stasys Vainoras, dabar "Naujienų" pirmojo puslapio redaktorius. Jų turimos žinios kada nors galėtų labai ir labai pasitarnauti mūsų jūrininkystės istorijai.

Bet... mūsų negausaus jūrininkų būrio netekimas savo vėlavos buvo tik labai mažas įnašas, sudaręs "benamių" jūrininkų problemą, kurią prieš eilę metų ėmėsi risti Jungtinės Tautos. Pasirodo, kad tokių benamių jūrininkų skaičius po Antrojo Pasaulinio karo visuose septyniuose vandenynuose pasiekė net 8,000. Tai tik tiek, kiek jų užregistruota Jungtinėse Tautose: iš Pabaltijo kraštų, Balkanų, kai kurių vidurio Europos sričių — žodžiu, iš visur ten; kur laisvę užgimaužė raudonoji ranka... Amerikos spauda, remdamasi Jungtinių Tautų šaltiniais, neseniai perdavė tragiską šių jūrininkų likimo vaizdą, pavaizduodama ryškiausiu pavyzdžiu lietuvių, jūrų laivyno kapitono, tėlo Walter Thompson (tai greičiausiai latvio ar esto pavardė, nes lietuvių jūrininkų sluoksniuose man tokia pavardė niekad nebūvo žinoma. V. B.) kryžiaus keliais, kaip jis, Lietuvą okupavus sovietams; stengėsi laisvajame pasaulyje surasti naują uostą, kur (Tęsinys 3-me psl.)

DIENŲ SKEVELDROS

(Tęsinys iš 1-^{mo} pusl.)

Londono garsenybė A. Hedley ta progą pastebėjo, kad jam niekad ir į galvą neatėjo tikėti gana nevikria klaida. Pasak jį, Czernicka nepasistengė pažinti epochos, "laiskuose" klaidai veža klaidą.

Beje, "laiskų" teigimu, visi preliūdai kurti Chopino ir tarinamai Delfinos meilės siūniui atminti. Ypač prel. Nr 17. "Laiskuos" taip jau nešvanku, kad net graudu cituoti. Kai "laiskai" pateko į užsienio spaudą, jų "atrada" Czernicka staiga (po degtinės ir meilės orgijų) nusizudė.

Londono "Windomosci", iš senų buvęs griežtos nuomonės, kad tai falsifikatas, netikėtai pakilo prieš chopinologus, kurie savo pasitarimą baigė... rezoliucija. Esą toks muzikologų konferencijos užbaigimas juokina, kaip juokina ir bet koks "ben dras sprendimas rezoliucijos keitimu", kad šis ar anas dokumentas padirbtas, ši ar ana apysaka — plagiatas ir t. t. ir t. t. Mene, literatūroj ir muzikoj negali būti masinių rezoliucijų!

J. Cicėnas

BRIEDZIAI PLAČIARAGIAI NERINGOJE

DR. FABIAN Penicilinas jau nebestebuklingas vaistas

Sodąguly

Pūlingas smegenų plevės uždegimas seniau buvo laikomas nepagydoma liga ir beveik visada baigdavosi mirtimi. 1942 m. anglų tyrinėtojas Flemingas pirmą kartą panaudojo jo atrastą peniciliną ir visų nusteimui tą ligą nugalėjo. Buvo įgyvendinta sena gydytojų svajonė: atsirado vaistų, užmušančių bakterijas, bet nezaļojančių audinių.

Bakterijų kontrpuolimas

Šitos beatodairus penicilino naudojimas davė karčių vaisių. Prityrę gydytojai — jų tarpe ir pats Flemingas — jau pačioje pradžioje išėjo, kad pavojinga naudoti šią priemonę be būtinio reikalo. Ir iš tikro, penicilino veiksmingumas ėmė silpnėti. 1945 m. duomenimis tik 10% pūlių sukėlėjų galėjo atsispirti penicilino veikimui, o 1955 m. patikėjo, kad imunitetą turi jau 50% bakterijų, sukeliančių pūliavimą. Panašiai krito ir veiksmingumas prieš lytines ligas. Pradžioje kartais užtekdavo vienos injekcijos, ir lytinės ligos ėmė pranykti. Dabar jos vėl plinta.

Kada bakterijos įgyja imuniteto penicilinui? Pirmiausia tada, kai ligoniai, gydydami patys save menkos infekcijos atvejais, sunaudoja mažus namie likusio penicilino kiekius. Maža dozė nesunaikina bakterijų, o tik jas apmarina. Ilgainiui jos atsigauna, turėdamos jau tam tikro atsparumo penicilinui. Ir iš tokių atsparių bakterijų atsiradusios naujos jau iš prigimties turi imuniteto antibiotikams.

Be to, yra bakterijų rūšių, iš viso turinčių atsparumo antibiotikams. Kai neatspariosios sunaikinamos, tai atspariųjį skaičius sparčiau auga. Ligoninėse kaip tik vyksta šių atspariųjį bakterijų veisimas, nes ten penicilinu vuo-
lat naikinamos neatspariosios. Atspariųjį bakterijų veisimasis klinikoje sudaro didelį pavojų. Operaciniuose, ypač atklodėse, kuriomis užklojami ligoniai, yra daug dulkių, kuriose randama daugybė penicilinui neįjūtingų bakterijų. Jos sukelia pavojingą infekciją. Kadangi vilonės ir pūkinės ant-

Dėl savo stebuklingumo siekusio veiksmingumo penicilino vardas tapo šūkiu. Ligoniai reikalaujavo penicilino dėl kiekvieno mažo žoio. Išradinę prekybininkai ėmė dėti penicilino į kramtomą gumą, pastų dantims, saldainius nuo kosulio ir t. t. Visa tai turėjo didelio pasisekimo.

DR. FABIAN

klodės negali būti išdezinfekuotos po kiekvieno ligonio; tai kai kuriose ligoninėse imta naudoti šildančiais popieriniais apklotais, kurie po vartojimo sudeginami. Anglijoje naudojama iš lininių siūlių megztai tinklais. Tokie tinklai palaiko šilumą, o po vartojimo juos galima išvirinti kartu su baltiniais.

Kaip nustatoma, kuris iš daugelio antibiotikų dar veikia prieš sunkias ligas? Bakterijos išauginamos inkubatoriuje ir tam tikrose vietose padedami popieriniai filtrai, persunkti skirtingais antibiotikais.

Jei antibiotikas veikia, tai ap-
link filtrą lieka laisvi nuo bak-
terijų plotai.

Skirtingi antibiotikai veikia skirtingas bakterijas. Jei, pavyzdžiui, penicilinas bejėgis prieš kurias nors bakterijas, tai gydytojas gali parinkti kokį kitą antibiotiką ir nugalėti pavojingą infekciją. Tačiau reikia išpėti ligonius, kad jie patys nesigydytų antibiotikais, nes tai pavojinga ir, be to, silpnina šią galingą gydymo priemonę. Vertė L. Kvečus

"NAUJIENOS" BOLŠEVIKAMS YRA RAKŠTIS JŲ AKYSE

VACLOVO BIRZISKOS KNYGOS

"Naujienose" galima gauti šias prof. Vaclovo Birziskos lituanistines knygas:

1. Senųjų lietuviškų knygų istorija, I dalis, 208 pusl.	\$2.00
kietais viršeliais	\$3.00
2. Senųjų lietuviškų knygų istorija, II dalis, 226 pusl.	\$2.00
kietais viršeliais	\$3.00
3. Aleksandrynas, senųjų lietuvių rašytojų, rašiusių prieš 1865 m., biografijos, bibliografijos ir biobibliografijos, I tomas, 431 pusl., kieti viršeliai	\$7.50
4. Preenies pabiro, rinkinys straipsnių iš Lietuvos praeities, 252 pusl., kieti viršeliai	\$6.50

Šio suminėtas knygas paslysimė paštu, jei nurodysite pinigų sumas žekliu ar Money Orderiu pasiūsite tokiu adresu:
"NAUJIENOS", 1739 So. HALSTED STREET
CHICAGO 8, ILLINOIS, USA.

PASIMATYKIT SU STANLEY LITVINU

APIE SAVO NAMO INSULIACIJOS PROBLEMAS. Dabar yra laikas tinkamai įrengti savo namų vasaral ir žiemal.

Mes turime išdirbtą reputaciją pilno pasirinkimo A-1 rūšies stako lentų ir namams materiolių.

CARR-MOODY LUMBER COMPANY
3039 SO. HALSTED STREET — Tel.: VICTORY 2-1272
STANLEY LITVINAS, Mgr. — LIETUVIAI SALESMONAI

NELAUKITE RYTOJ GALI BŪTI PERVELU!

Jei norite užsitikrinti nuo ugnies namus, baldus, automobilius, ar šiaip ką apdrausti, reikalaukite agento, arba brokerio, kad jis parūpintų jums polišą per mūsų kompaniją. Nelaimė išliks, neturėsite jokių nemalonumų. "Mes esame pirmaklasiai nariai Chicago Board of Underwriters"

O'MALLEY & McKAY, Inc.
222 WEST ADAMS STREET KAMBARYS 1043
Telefonas: Central 6-5206

Generaliniai Agentai šių Kompanijų:
COLUMBIA INSURANCE COMPANY
PEARL ASSURANCE COMPANY
LUMBERMEN'S INSURANCE COMPANY
MASSACHUSETTS FIRE & MARINE INSURANCE CO.
MICHIGAN FIRE & MARINE INSURANCE COMPANY
AMERICAN AUTOMOBILE INSURANCE CO.
MASSACHUSETTS BONDING & INSURANCE CO.

KUR, KAS IR KAIP

Nobelio premija žmoniškumo tikslams

Nobelio premija už taikos reikalus turėjo būti paskirta Jungtinių Tautų generaliniam sekretoriui Dagui Hammarskjöldui, kuris, kaip žinia, per reitais metais žuvo ar buvo nužudytas Afrikoje. Premijos komisija nutarė ją paskirti įvairiems žmoniškumo reikalams, kuriais siejosi velionis.

Pentagonas ir Maskva

Iš Šveicarijos pranešama, kad menamai Pentagonas nutaręs karo atveju, jeigu kartą jis iškiltų, Maskvos miesto atominėmis bombomis nebombarduoti ir atominiais ginklais neapsaudyti. Esą, tas nutarimas padarytas todėl, kad rusai taip pat padarytų panašų sprendimą kai kurių Amerikos didmiesčių atžvilgiu.

Stalinas retesnis, taigi brangesnis

Stalinas visoje Rusijoje ir jos užimtuose kraštuose Chrusčiovo laikais, ypač po paskutinio komunistų partijos suvažiavimo Maskvoje, buvo visiška nuvertintas, jo paminklai griaujami, naikinami, portretai ir knygos deginamos. Tačiau Paryžiaus senų daiktų krautuose įvyko atvirkščiai: pabrango Stalino stovyklės, kai kurių jų kainos pakilusios visu 100%. Pardavėjai, užklausti, kodėl taip įvyko, atsakė: Po nustašinimo šios prekės liko retesnės, taigi ir brangesnės.

Kalėdų eglutės ir Austrija

Austrijos valdžia ruošiasi išleisti įstatymą, kad ateinančiais metais Kalėdų švenčių reikalams nebūtų naudojamos eglaitės. Ligšiolinė praktika parodė, kad kiekvienais metais eglaičių iškertama šimtai tūkstančių, ir tokiu būdu sutrukdomas miškų atželdinimas.

Sv. Nikolajaus vietoje — mergina?

Kaip pranešama iš Londono, ten gyvai diskutuojamas sv. Nikolajaus klausimas. Pasirodo, kad tame krašte susidarė net priešnikalajinis judėjimas. Girdi, šis senis mūsų laikais jau nebemoderniškas, su savo ilga barzda bei ūsais gąsdinąs vaikus, jo plaukai esą ne higieniški ir t. t. Siūloma jo vietoje įvesti jauną gražią merginą, kuri būtų patraukli ne tik vaikams, bet ir tų vaikų tėvams...

Prancūzijos prezidentas ir lona

Pasirodo, kad įvairių valstybių vadai turi tam tikrų rūpesčių su Prancūzijos prezidento De Gaulle apakvynimu, kai jis atvyksta pas juos į svečius. Mat, prezidentas yra labai aukšto ūgio ir normalios Jovos jam pertrumpos, gi guldyti prezidentą į trumpą lovą

būtų jo įžeidimas. Tik Anglijos ministras pirmininkas šį klausimą lengvai išsprendęs, nes jis taip pat yra aukštas ir naudojantis specialią lovą. Pasirodo, kad ir jo sūnus Maurice Macmillan taip pat yra aukštas, ir ministras pirmininkas nesunkiai galėjęs paguldyti prezidentą sūnaus lovoje.

Grafas vedė žvaigždę

Grafas Jan Bernadote, Švedijos karaliaus anūkas, neseniai susižadėjo su Švedijos filmų žvaigžde Nancy Aakerblom, papraslo kilimo mergaite. Dvi karališkos kilmės grafo seserys yra taip pat ištekėjusios už "mirtingųjų", žemos kilmės vyrų ir šiuo metu gyvena Šveicarijoje.

Bulių ir toreadorų eksportas

Ispanija jau nuo senesnių laikų turi nemažai finansinių sunkumų ir žemą gyvenimo lygį. Didžiausia to priežastis: eksportuojamų prekių stoka. Norėdama padidinti pajamas iš eksporto, vyriausybė neseniai nutarė eksportuoti į užsienį garsiuosius Ispanijos bulius, o taip pat toros ir toreadus, kad jie suorganizuotų svetimuose kraštuose bulių kautyne su visais priedais. Bulių pareikalavimas augęs. Daugiausia jų importuoja Prancūzija, Pietų Amerika ir arabų kraštai. Pastaruoju metu šių gyvulių ir specialistų paprašė Švedija, pastaciūsi vieną sąlygą, kad buliai jos krašte nebūtų persekiojami iki mirties.

Rekordinis Kalėdų paketų skaičius

Pereitų Kalėdų šventinių paketų skaičius iš Vakarų Vokietijos bei Vakarų Berlyno į Rytų kraštą pasiekė rekordą: vakarų berlyniečiai 1961 m. pabaigoje ir 1962 m. pradžioje pasiuntė į rytus penkius kartus daugiau paketų, negu 1960 metais. Vien tik per vieną paskutinę savaitę buvo pasiųsta 250.000 paketų.

Septyniadesimties aristo optimizmas

Zinomas artistas Maurice Chevalier, nors jau atšventė 73 metų sukaktį, pereitų metų pabaigoje pasirašė su viena firma naują sutartį, kuria įsipareigojo atlikti tam tikrus darbus per ateinančius septynerius metus. Turint galvoje jo amžių, senukas pasirodė nemažas optimistas...

Vietoje keturių mėnesių — šeši

Jūs esate bepročiai! — suriko teisme teisėjui aštuoniolikmetė anglė Frances Gagnon iš Mančesterio, kai jai už važiavimą neturint šoferio teisinių, buvo priteista keturi mėnesiai kalėjimo. Po šių žodžių teisėjas už teismo įžeidimą jos bausmę padidino iki 6 mėnesių.

Hercogo titulas ar pensija

Kai neseniai Anglijoje buvo

TRYS AUKSINIAI VARTAI

(Indų išmintis)

Jeigu pagunda ima paplepėti kitiems, ką teko tau nugirsti apie kaimyną, kol pasakot pradėsi, leiskit savo žodžiams praecil pro tris auksinius vartus.

Siauri tie vartai. Pirmieji tuoj paklaus: — Ar tai, ką nori pasakyti, gra leisybė? Antrieji atsiklaus: — Ar būtinai turi šnekėti? Pats sau į klausimą pirmiausia atsakyki.

O paskutiniai, visų siauriausi, vartai tars: — Ar mandagu gra ir linka tai daryti? Gal, nenorėdamas, tą asmenį nuskriausi ir niekad jau klaidos atitaisyti nebegalėsi.

Bet jei tie žodžiai, kol išėis iš tavo lūpų, drąsiai praeis pro tris auksinius vartus, tuomet gali šnekėti, nei kiek neatsižvelgdamas, kokias kalba tavoji pasekmes sukels.

Vertė St. Aukštaitis

MARGUMYNAI

SĄŽININGUMAS

Scotland Yard didžiuojasi savo sąžiningumu ir darbštumu. Viename iš paskutinių savo mėnesinių pranešimų Scotland Yard pažymi, kad vieno policininko mirčiai išaiškinti buvo ištardyta 42,000 asmenų. Pagaliau buvo nustatyta, kad jokio nužudymo nebuvo, o policininkas žuvo nelaimėje: jo kaukolę sutriuškino nuo grūvėsių nusirites akmens gabalas.

diskutuojamas klausimas suteikti princesės Margaritos vyrui aukštą titulą, paabejota, ar jis sutiks jį priimti. Kaip pavyzdys buvo nurodytas princas Leopoldas iš Koburgo, 1816 m. vedęs princesę Šarlotę. Kai jam ta proga buvo pasiūlytas Britanijos herzogo titulas, jis vietoje jo mieliau pasirinko 50,000 svarų metinę pensiją. Parinko N. Plačiūnas

KULTURININKAI

Iš vieno didelio knygyno Sidnėje buvo pavogta 30,000 liuksusinių tomų. Suimtieji vaags teisinosi tuo, kad jie norėjo knygas padovanoti kalėdiniams mirčiai išaiškinti buvo ištardyta 42,000 asmenų. Pagaliau buvo nustatyta, kad jokio nužudymo nebuvo, o policininkas žuvo nelaimėje: jo kaukolę sutriuškino nuo grūvėsių nusirites akmens gabalas.

MANDAGUMAS

Pitsburge (JAV) vienas praeivis iš netyčių apsirovė pono Edvino Wannerio rankovę. Susijaudinęs jis labai mandagiai atsiprašė ir, išsiėmęs švnią nosinę, ėmė rūpestingai valyti pono Wannerio švarką. Išvalęs atsisveikino ir nuėjo. Tik po keleto minučių p. Wanneris pastebėjo, kad dingio jo piniginė ir auksinis laikrodys.

PRIETELIAU, GERIAUSIA DOVANA SAVO DRAUGAMS — UŽSAKYTI "NAUJENAS"

NAUMĖ LIŪNAITĖ

MIELI LIETUVIAI!

Mes, trys Lietuvos dukros — aš, Naumė ir mano draugės Augė ir Skardė — senai ir ilgai gyvenę, bet nepasėję, buvę išvietintos, ilgai ir plačiai klajoję, pastangomis Nado Rastenio, pasiekėme lietuviškąją Čikagą ir viešime "Naujienose".

Mes norime atvykti į jūsų namučius ir papasakoti jums savo šurpulingus pergyvenimus senovės tremtyje. Iš mūsų sužinosite apie tais laikais esantį Bangpūčio dvarą Baltijos dugne, malonią Ravinę, geruosius Ardenus, mūsų gimtinę — Zvyryne, tų laikų Lietuva ir didingas "Trijų Rožių Šventės" apeigas.

Mūsų kelionė į Jūsų namučius, buvusi \$5.00, dabar tik \$3.00. Prisidami ar sumokėdami "Naujienoms", 1739 So. Halsted St., Chicago 8, Ill., leisite mums atvykti ir viešėti pas jus.

Iki mielo pasimatymo,

NAUMĖ LIŪNAITĖ

MENO ŽINIOS

Tvarko MIKAS ŠILEIKIS

65-oji Amerikos metinė paroda

Kontrastai

Sausio 5 d. Čikagos Meno institute buvo atidaryta 65-oji Amerikos dailės paroda, o praėjusį sekmadienį pasibaigė Thomas Eakins reprezentacinė. Nulipus nuo antrojo aukšto, kur buvo Eakins'o paroda, ir perėjus į Gumsaulus salę, kur dabar yra moderniosios dailės paroda, konservatyviam žiūrovui pasidaro skurdus įspūdis. Susidurus su dviem kontrastingom parodom, atrodo, kad Thomas Eakins (1844—1916) vienas atsveria šią kolektyvinių modernistų parodą. Skirtumas toks, kad Eakins savo tapyba vaizdavo žmonių gyvenimą ir pats su jais gyveno, kuomet modernioje parodoje žmogus neegzistuoja, vietoje žmogaus, išimtinai abstrakčios plokštumos ir, vietoje tradicinės skulptūros, keistai sumaitota geležis. Parodos ruošėjai tačiau mano, kad ši paroda nušviečia tikrąjį šių dienų dailės veidą — parodoma, kas yra atsiekta. Bent tiek yra gyvenimiškos tikrovės, kad čia prie sienos primontuotas katas trofoje sumaitotas, į kamuolį susuktas automobilis ir pavadintas "Baltu nykščiu". Kūrybinė fiesa visuomet atsispindi iš kūrinio, taip ir šiuo atveju, šis objektas reiškia paties žmogaus pasigaminatą savizudybei įrankį — automobilį. Yra daug "šešėvų", kurie primena atominės "savizudybės" mašinas, ypač skulptūroje, kuri daugeliu atvejų panaši į minas laivams sprogdinti, ar šiaip kokius raguočius daiktus.

Estetikos dėsnio, kad grožis išplaukia iš idėjos, čia netenka taikyti, nes automobilį laužo visur pilna. Lig šiol į muziejus dėdavo meno kultūrai reikšmingus daiktus, ne automobilijų laužą.

Parodą suorganizavo naujasis Meno instituto moderniosios dailės kuratorius A. James Speyer. Atrodo, kad dailininkai ne šio pasaulio idėjomis gyvena, jie čia toliat tikrojo gyvenimo, socialaus gyvenimo keliais, gina savo bytnikiškas idėjas. Parodos lankytojui modernioji dailė nedaro estelinės reakcijos, jis praeina šaltas ir abejingas. Pagaliau nieko naujesnio ir nėra, vis tos pačios formos ir ta pati maniera, tikslai kitaip patiekiami. Kūrinių pavadinimai atstronomiški, — fizikos ir matematikos terminais. Tiesa, išimtį daro Ivan Albrighto realistinis, beveik surrealistinis kūrinys, kuris verlas didelio dėmesio. Šis dailininkas yra senesniosios kartos, baigęs Čikagos Meno instituto mokyklą kartu su manim. Kai kas jį laiko Amerikos čiurolioniu.

Premijos

\$12,750 premijomis paskirta. Kapitalinė premija ir medalis laimėjo Loren Mac Iver už tapybą, tiksliau tikslai juodas-baltas piešinys "Pracinant". James Rosati laimėjo \$1,000 už skulptūrą "Pilis viduje". Ellsworth Kelly laimėjo \$1,500 už juodus, baltus dryžius — "Black and White". (Bedaiktinis ekspresionizmas). John Hultberg kūrinys "Miesto angelas" yra vertas \$1,000 premijos. Šis kūrinys pusiau abstraktus, geometrinio ritmo manifestacija. Dvi premijos po \$2,000 skirtos kaip "Purchase prizes", viena Leon Golub už "Colossal Figure", o antroji — Robert Goodnough už abstrakciją "Abduction X". Vartojami net sintetiniai dažai.

Kiti laimėjo mažesnėmis sumomis premijas, taip pat už tapybą ir skulptūrą. Lydintos geležies "skulptūros" gausu ir šios rūšies kalvio skulptūra vis gausnės darosi. Tiesa, šioje srityje yra visai ne skulptorių, kurie net nesimokė skulptūros. Vieni jų dirba geležies dirbtuvėse, kiti iš profesijos inžinieriai ir paprastai kalviai. Novatoriškos skulptūros vadas, ir labai gabus, yra Calder, kuris nesimokė tradicinės skulptūros. Jis yra inžinierius.

Įdomu, kad paskutiniai metai lydinta geležis daro posūkių į groteskines formas, panašias kaip buvo gotikinės skulptūros laikais.

Paroda tęsis iki vasario 17 d. lėjimas laisvas ir nemokamas.

Henri Matisse Chicagoje

Sausio 12 d. Čikagos Meno institute buvo atidaryta jau mirusio prancūzų dailininko Henri Matisse iš popieriaus karpytų dekoratyvinių meno darbų paroda (35 galerija, antras aukštas). Prieš savo mirtį dailininkas nebegalėjo tapyti (mirė 1954 m.). Iš spalvoto popieriaus jis sukūrė nuostabią puikių dekoracijų, net vitražų projektų. Paroda baigsis vasario 11 d. Lankymas laisvas.

Uždaro Čikagos un-teto padalinį

Pasibaigus pavasariniam semestriui, Čikagos universiteto padalinį, 64 E. Lake St., miesto centre pamokų nebus. Meno instituto studentai, kurie lanko akademinius kursus, turės mokyti Ch. universiteto centre, 69 gat. ir Midway.

Čikagos švietimo Taryba nupirko namą, kur universitetas nuomavo patalpas.

Dail. Alb. Elskaus Maino uolų tapybos ir piešinių paroda Chicago Savings banko galerijoje rytoj baigiasi.

Dail. Br. Murinas — "Vasarnamiai"

IŠ KLAIPĖDOS...

(Tęsimys iš 2-ro pusl.)

riame galėtų išmesti inkarą, kad pastoviai galėtų įsikurti jo šeima su mažamečiais vaikais. Jis kreipėsi net šešis kartus į Jungtines Tautas; praėjo daugiau kaip dešimtmetis, kol Jungtinės Tautos jam surado kraštą, kuris sutiko duoti ne tik pastovų apsigyvenimą, bet ir pilietybę. Tai buvo Kolumbija. Bet... kai Walter Thompson, po Liberijos vėljava plaukiančio didelio tanklaivio kapitonas, artinosi į savo naujos tėvynės uostą Aruba, laivas į uostą įplaukė su vėliava nuleista pusiau stiebo. Laido kapitonas, pagal amerikiečių spaudą, lietuvis Walter Thompson buvo miręs... Gal kiek lačiau, bet labai tragiška ir tikrai, šiuo atveju, pavaizduotas lietuvių jūrininko likimas po to, kai jis neteko savo natūralaus uosto — Klaipėdos. Tokių, kaip

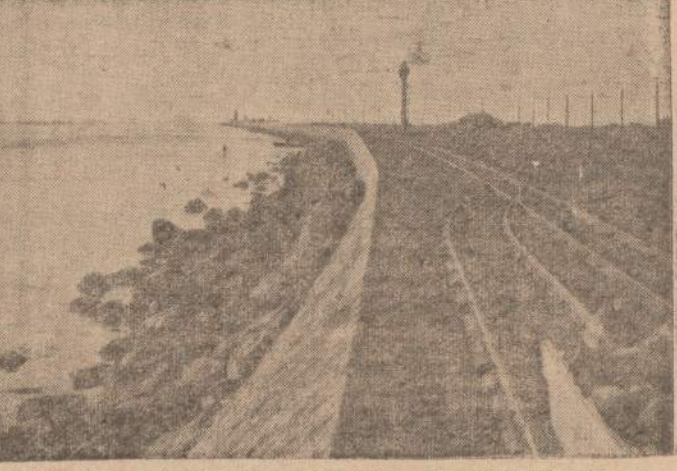
jau minėjau, be uosto, be vėliavos jūrininkų, klaidžiojančių po visus septynis pasaulio vandenynus, po 1941 m. priskaitomą jau 8,000. Tik vienam kitam pasisekė iki šiol surasti naują pastovų uostą, kuriame galėjo įsikurti, bet daugumas ir šiandien dar neturi nei pastovaus uosto, nei savo vėliavos ar bi...

Klaipėda — šiandien? "Klaipėda mūsų — Lietuva rusų" šiandien tebesijuoikiama Klaipėdoje... Bet taip yra: po sunkių kovų 1945 m. pradžioje raudonoji armija išmušė vokiečius

iš Klaipėdos. Bet koks tų kovų tragiška — komiškas pobūdis! Mat, pagal rusų žodyną "bevauduojant" Klaipėdą, mūsųose dalyvavo ir lietuviai, visa eilė aukštų smetoninių karininkų, net ištisų karinių dalinių iš smetoninės kariuomenės eilų. Na, tiesiog juokams — ir vokiečiai sako, kad ir jų, Klaipėdos gynėjų eilėse, esą buvę lietuvių karių... Tiesiog pasityčiojimas iš lietuvių kario, kuris nei Klaipėdos, nei pačios Lietuvos negynė, nei prieš vokiečių ar sovietų okupantą, bet paskui narsiai kovėsi vokiečių eilėse mušant sovietus arba sovietų eilėse mušant vokiečius... Mūsų istorikams bus tikrai nemaža darbo kada nors šį karšką triukšą išnarplioti ir vėlesnėms kartoms išaiškinti.

Dail. A. Cooper (Skupo) tapybos paroda vyksta Standard Federal Savings and Loan Ass'n. patalpose, 4192 Archer Ave.

SKAITYK VARTS IR PARAGINK KITOS SKAITYTI — NAUJIENAS JOS VISAD RAŠO TEISYBĖ

Klaipėdos uosto šiaurinis molas, toli nueinas į Baltijos jūrą.

R. SKIPIČIO ATSIMINIMŲ KNYGA IR JOS KRITIKA

(Atsakymas K. Žukui ir J. Klauseikiui)

(Tęsinys)

Lietuvių Enciklopedijos 24 tome parašyta, kad teismas dr. J. Purickį išteisino. Išteisinimas nuplovė nuo dr. J. Purickio visus sumurzinimus ir apspaudimus. Ten pat Liet. Enciklopedijoje aprašytas dr. J. Purickis, kaip asmuo ir jo nuveikti darbai, kurie liudija, jog jis yra nusipelnęs Lietuvai. Šituo įrašymu jo vardas yra jamžintas kaip nusipelnusio Lietuvai asmens.

Tačiau K. Žukas savo pastabose dėl R. Skipičio atsiminimų knygos, kiek liečia dr. J. Purickio ir kitų trijų bylų, rašo: „Ši straipsnį skaitydamas nustebau, kaip gali autorius, pats būdamas teisininkas, taip baltinti ir teisinti aiškiausio nusikaltime faktą ir taip garbinti nusikaltelį“.

Pirmiausia, dr. J. Purickį teismas išteisino, ir todėl jis nėra nusikaltėlis.

Antra, R. Skipičio atsiminimų knygoje nėra dr. J. Purickio garbinimo. R. Skipičis lengvai skaitomu ir aiškiu stilium aprašė dr. J. Purickį, kaip asmenį, ir jo nuveiktus darbus Lietuvai, būnant jam Užsienio Reikalų Ministeriu, kad kiekvienas skaitytojas pats gali susidaryti nuomonę apie dr. J. Purickį, kaip asmenį, ir apie jo nuveiktų darbų vertę.

Ar tikrai siuntimas privačių prekių, kaip diplomatinių dalykų, yra toks aiškus nusikaltime, kaip kad sako K. Žukas ir ar tos prekės buvo kontrabanda ar ne? Kontrabanda laikoma prekės, įvežamos iš užsienio nesumokėjus nustatytą įvežamojo mokesčio — mūlo. Sulaikyti trys vagonai prekių buvo vežami ne į Lietuvą, bet iš Lietuvos į SSR. Už išvežamas prekes mūlo mokėti nereikėjo. Todėl tie trys vagonai prekių nebuvo kontrabanda. Todėl tų prekių vežimas į užsienį savaime nebuvo nei nusikaltime, nei nusizengimas. Bet, kadangi jos buvo privačių asmenų, o buvo vežamos, kaip diplomatiniai dalykai, apsaugotos valstybės antspaudu, tai čia jau buvo neleistinai panaudota tarnybinė galia ir valstybės antspaudos savo reikalams — buvo prisivartinta per daug valdžios. Teismas tris kaltinamuosius J. Vaitekūną, J. Zemaitį ir J. Avižienį už tą prisivartinimą per daug valdžios nubaudė po kelias paras arešto. Tai rodo, kad jų nusikalstami veiksmai buvo smulkus tarnybinis nusizengimas, kaip kad yra pasisakęs R. Skipičis savo atsiminimų knygoje.

Kitoj vietoj savo Pastabose K. Žukas, būdamas nepatenkintas, kad autorius R. Skipičis nuteistųjų nusikalstamus

4 — NAUJIENOS, CHICAGO 8, ILL. — SATURDAY, JANUARY 13, 1962

veiksnius pavadino smulkiau tarnybinis nusizengimas, sušunka: „Pone Skipiči. Teisninke! Galvokite, ką kalbate! O mūsų valstybės kompromitavimas tai Tamstai niekis?! O siuntimas vagonais savo sacharino vieton maisto tikrai badavusiems ir iš bado mirštantiems lietuviams, tai tik smulkus dr. Purickio tarnybinis nusizengimas?“

Pirmiausia tenka pakartotinai pabrėžti, kad dr. Purickį teismas išteisino, todėl negali būti kalbos apie jo nusikaltime arba nusizengimą. Tenka pabrėžti, kad K. Žukas teismo nubaustų J. Vaitekūno, J. Zemaitį ir J. Avižienio nemini, lyg jų nebūtų, o kalba tik apie dr. J. Purickį, kaip apie nusikalteį, nepaisydamas, kad teismas jį išteisino.

R. Skipičis atsiminimų knygoje nėra pasakęs, kad valstybės kompromitacija yra niekis. Taigi čia K. Žukas laužiasi į atviras duris.

Valstybės kompromitacija ir savo prekių vežimas vieton maisto badaujantiems lietuviams, tai išpūdingai skambą šūkiai. Šitais šūkiais R. Žukas nori parodyti save skaitytojams, kaip didelį Lietuvos valstybės garbės gynėją, badaujantių lietuvių užtarėją ir gerą patriotą.

Čia iškyla rimtas klausimas, ar K. Žuko veiksmai prieš dr. J. Purickį ir prekių vežimą į užsienį, kaip diplomatinių dalykų, jo pasirinktu būdu, buvo tinkami valstybei ginti nuo kompromitacijos ar ne? Valstybės kompromitacija būtų buvus tada, jei toks vežimas būtų iškilęs į viešumą ne tik savo valstybėje, bet ir užsienyje, užsienio spauda būtų rašiusi apie tai, kaip apie neįgiamą dalyką, sukėlusį užsienio valstybių valdancijų organų ir visuomenės neigiamą nuomonę apie Lietuvą. Prekės buvo vežamos, kaip diplomatiniai dalykai ir, kaip ne K. Žuko veiksmai, jos būtų tyliai nuvažiuavusios į Maskvą, nebūtų iškilusios į viešumą užsienio spaudoj ir nebūtų buvę valstybės kompromitacijos. Tokį neleistiną būdą prekių siuntimą galima buvo sustabdyti ramiu būdu per seimą arba Ministerį Pirmininką, neišleidžiant į viešumą ir nesudarant galimybių išeiti į užsienio spaudą, kaip kad yra pasisakęs R. Skipičis savo atsiminimų knygoje.

K. Žukas tą bylą, kiek galėdamas, kėlė į viešumą, didindamas faktus ir sudarydamas sąlygas išeiti į viešumą užsienio spaudoj. Taigi K. Žuko pasirinktas būdas kovoti prieš privačių prekių siuntimą į užsienį, kaip diplomatinių dalykų, nebuvo tinkamas valstybei apsaugoti nuo kompromitacijos. Tada buvo meškės patar-

navimas.

Valstybės kompromitacija ir savo prekių vežimas vieton maisto badaujantiems lietuviams Lietuvos Baudžiamajam Statute nėra nusakyti, kaip turintieji nusikalstamojo darbo sudėtį. Dėl tarnautojų nusizengimų Lietuvos Baudžiamajam Statute yra šitaip pasakyta:

„Tarnautojas, kuris nusizengė tuo, kad pasisavino per daug galios tyčia ir tuo buvo didžiai pakenkta valdymo tvarkai, arba valstybės, visuomenės ar šiaip jau kurio paskiro žmogaus reikalui, arba radosi tokio pakenkimo pavojaus, arba jei kaltininkas, pasisavindamas per daug galios, padarė smurtą asmeniui, arba baustinai grasė, arba jei pasisavino per daug galios, norėdamas pasipelnyti“.

Šita kvalifikacija apima J. Vaitekūno, J. Zemaitį ir kitų nukalstamus veiksmus. Valstybės kompromitacija (Pakenkimas valdymo tvarkai) ir savo prekių vežimas vieton maisto lietuviams yra nusikalstamųjų veiksmų padariniai ir įeina į šią kvalifikaciją.

Grįžtante prie K. Žuko paskelbto teismo sprendimo jo Atsiminimų knygos 378 puslapyje. Jo paskelbto sprendimo pradžia yra tokia: „Visi teisinieji kalti išnaudoję tarnybos padėtį ir priemonės saviems reikalams“. Atseit tokią nusikalstamųjų veiksmų kvalifikaciją teismas paskelbė, skelbdamas sprendimą. Aukščiau esu pasisakęs, kad teismas nusikalstamųjų veiksmų kvalifikacijos rezoliutyvinej sprendimo dalyj nėrašo ir neskelbia. Kvalifikacija rašoma klausimų lapė.

Teismas, skelbdamas sprendimą, nusikalstamųjų veiksmų kvalifikacijos neskelbė. K. Žuko paskelbtosios kvalifikacijos ir negalėjo skelbti, nes tokios kvalifikacijos Butdž. Statute nėra.

K. Žuko paskelbtoji kvalifikacija neapina kontrabandos sąvokos. Jeigu teismas, skelbdamas sprendimą, tokią nusikalstamųjų veiksmų kvalifikaciją paskelbė, o K. Žukas buvo teismo salėj ir sprendimą skelbiant girdėjo, tai jis žinojo, kad teistamieji nubausti ne už kontrabandą. Tačiau jis savo Atsiminimų knygoj ir Pastabose

dėl R. Skipičio atsiminimų knygos rašo apie sulaikytąsias prekes, kaip apie kontrabandą.

K. Žuko Atsiminimų knygoj žvilgsnis į Praeitį ir Pastabose dėl R. Skipičio Atsiminimų knygos būvimas prieštaravimų, nelikslimų ir neaiškių faktų mažina jo aprašymų vertę ir verčia skaitytoją atsargiai vertinti jo teigimus ir skelbiamus faktus.

(Nukelta į 5-ą psl.)

SAUSIO MENESIO INVENTORIAUS IŠPARDAVIMAS PAS BUDRIKĄ

Namų rakandų, televizijų, refrigeratorių ir auksinių daiktų.

Didelis pasirinkimas rakandų parduoti ir brangių už žemesnes kainas kaip kitur, ant lengvų išsimokėjimų.

- 2 dalių Parlor setai nuo \$38.00 iki \$400.00
- 3 dalių Sectional setai nuo \$148.00 iki \$1000.00
- 3 dalių miegamo kambario setai nuo \$89.00 iki \$450.00
- 5 dalių Dinetle setai nuo \$39.00 iki \$150.00
- Vilnų karpetai 9x12 nuo \$39.00 iki \$150.00

Minkštos kėdės, matracai, baldytuvai, duktų valytuvai, gaminiai pečiai, skelbiamos mašinos, staliukai, rasomos mašinėles, lempos, televizijos, radijos, fonografai, gintaras, laikrodžiai ir auksiniai daiktai.

BUDRIK FURNITURE

3241 S. Halsted St. Calumet 5-7237

Atidara pirmadienį, ir ketvirtadienį, iki 9 val. vakaro. Sekmadieniais 11-5.

Budriko radio programa sekmdieniais iš 12:30 iki 1:30 val. per pietų.

INGEBORG

(Atkelta iš 8-to psl.)

— Ingeborg! — sušuko Ruth ir priglaudė lėles galvą prie veido. Ir staiga ji pajuto: jai gaila Ingeborg. Dabar jau Ingeborg nebemiegos savo lovytėje, ten miegos Annalizė, Annalizė Seidelin. O Ingeborg galima bus paguldyti į dėžę su rožine vata. Žinoma... bet pirmiau Ingeborg turėjo savo lovytę, o dabar ji sėdės ir žiūrės, kai Ruth žais su Annalizė, aprens ir nurengs ją, guldytį į lovytę. Ir ji visada tai matys, juk ji nemiega, nes ji nemoka užsimerkėti... Ir ji niekad nieko nepamiršta. Ji visada sėdės atmerktomis akimis ir matys viską...

Tai baisu, bet Ruth nieko negali padaryti. Ruth lingavo, gausdamasi veidu prie Ingeborg, prie jos širukščių porcelaninių garbanų. Juk ji neturėjo tikrų plaukų, kaip kad turi žmonės, kaip Annalizė. Annalizė buvo — Annalizė Seidelin, o Ingeborg jau nebebuvo Ingeborg...

Ir staiga Ruth pralinksėjo. Ji atsklepdė ties virtuvės spintelę, rado seną tuščią dėžę, virtuvę ir rožinio polieriaus lapą. Ruth net nežinojo, ką Ingeborg, lyg jos čia visai nebūtų buvę — ji labai skubėjo. Lapas buvo perdidelis ir glanzėsi — Ruth lankstė jį ir spraudė po virtuvę. Paėmė preštuką ir ėmė rašyti... Bet kaip parašyti „Annalizė“? Ar čia vienas žodis, ar du? Ruth taip pat nežinojo, kaip rašoma pavardė „Seidelin“. Ruth pagalvojo ir parašė: „Linksmų Kalėdų! Ruth“.

— O kur Ingeborg? — paklausė motina. Argi tu jos neatiesi čia?

Bet Ruth nieko neatsakė ir ėmė kažką kalbėti apie kartonines lėles. z z z zzz

— Eik sen, mamyle! Mudvi iškarpinėjome jas? — Jos ėmė karpyti, o Ruth tarškėjo, bet tarškėjo ne tiek jau daug, kad mama vėl nepasiteirautų apie Ingeborg.

Eidama gulėti Ruth pači užgesino šviesą ir jau tamsumoje apkabino motiną ir palinkėjo jai labos nakties. Ruth pasakė, kad labai nori miego, o pati gulėjo ir vis galvojo. Taip, pati buvo kūčios, bet kažkodėl lyg ir netikros. Ant kėdės greitai lovos gulėjo Annalizė Seidelin ir miegojo užsimerkusi, kaip tikra mergaitė.

Pabudus rytą Ruth tuoj pajuto, kad šiandien kažkas įvyks. Tačiau nieko neįvyko iki pradžios skambinti didieji varpai ir mama išėjo į bažnyčią. Ruth pasakė, kad nenori eiti į bažnyčią, o nori likti namie ir pažaisiti. Bet ji nežaidė, o atsiklaupus ant kėdės žiūrėjo į gatvę. Apie nieką ypatinga ji negalvojo, bet jau buvo nuobodu ir liūdna ir ji buvo tikra, kad būtinai kas nors įvyks. Kai ji išgirdo skambutį, jai pasirodė, kad ji visą laiką laukė paskambinant.

Ruth atidarė duris ir pamatė šviesiai mėlyną kepuraitę ir šviesiai mėlynus kalininkus su balto kailio apikakle ir rąkovėmis. Ir Annalizė Seidelin veidėji.

— Prašau! — pasakė Annalizė ir padavė jai kažką.

Ruth nieko neatsakė. Ji paėmė tai, ką jai davė Annalizė. Tai buvo didelė dėžė, suvyniota į rožinį popierių.

— Man neleido jos pasiminti su auksinėmis lazdelėmis.

Kas bus, jei Annalizė ir fru Seidelin išeis ir pamatys ją? Ruth apsimarino tik įbėgus į Kungensgade. Čia ji stabtelėjo ir, giliai atsivėpus, lėtai nužingsniauvo namo.

Po vakarieniės, kai ėmė telfi, Ruth su mama nuėjo į Rotušės aikštę. Mergaitė žiūrėjo į didelę eglutę ir galvojo: „Ši tokią eglutę turi, tur būt, ir Annalizė, tokią, kur viršūnė remia dangų, o ant jos milijonai žvakių“.

Važiudama namo Ruth tyliai sėdėjo tramvajuje ir galvojo apie Annalizę ir jos eglutę.

Buvo Kūčių vakaras, bet jis nebuvo visai tiktas. Jis nebuvo tiktas ir tada, kai jos sėdosi prie stalo ir uždegė visas žvakes, ir net tada, kai Ruth rado migdolų kalėdiniam torte, ir net tada, kai uždegė žvakes ant eglaitės, kai jos abi su mama ėmė dainuoti ir išvynioti dovanas. Čia buvo kartoninių lėlių ir suknelių joms, ir knyga, ir virykla lėlėms, su puodais, puodukais ir lėkštelėmis, iš kurių turėjo valgyti Ingeborg, o dabar valgys Annalizė, Annalizė Seidelin. Ruth nelabai atidžiai apžiūrėjo visas šitas žaislus ir visai nežinojo, kaip Ingeborg, ji buvo laitonines lėles.

— O kur Ingeborg? — paklausė motina. Argi tu jos neatiesi čia?

Bet Ruth nieko neatsakė ir ėmė kažką kalbėti apie kartonines lėles. z z z zzz

— Eik sen, mamyle! Mudvi iškarpinėjome jas? — Jos ėmė karpyti, o Ruth tarškėjo, bet tarškėjo ne tiek jau daug, kad mama vėl nepasiteirautų apie Ingeborg.

Eidama gulėti Ruth pači užgesino šviesą ir jau tamsumoje apkabino motiną ir palinkėjo jai labos nakties. Ruth pasakė, kad labai nori miego, o pati gulėjo ir vis galvojo. Taip, pati buvo kūčios, bet kažkodėl lyg ir netikros. Ant kėdės greitai lovos gulėjo Annalizė Seidelin ir miegojo užsimerkusi, kaip tikra mergaitė.

Pabudus rytą Ruth tuoj pajuto, kad šiandien kažkas įvyks. Tačiau nieko neįvyko iki pradžios skambinti didieji varpai ir mama išėjo į bažnyčią. Ruth pasakė, kad nenori eiti į bažnyčią, o nori likti namie ir pažaisiti. Bet ji nežaidė, o atsiklaupus ant kėdės žiūrėjo į gatvę. Apie nieką ypatinga ji negalvojo, bet jau buvo nuobodu ir liūdna ir ji buvo tikra, kad būtinai kas nors įvyks. Kai ji išgirdo skambutį, jai pasirodė, kad ji visą laiką laukė paskambinant.

Ruth atidarė duris ir pamatė šviesiai mėlyną kepuraitę ir šviesiai mėlynus kalininkus su balto kailio apikakle ir rąkovėmis. Ir Annalizė Seidelin veidėji.

— Prašau! — pasakė Annalizė ir padavė jai kažką.

Ruth nieko neatsakė. Ji paėmė tai, ką jai davė Annalizė. Tai buvo didelė dėžė, suvyniota į rožinį popierių.

— Man neleido jos pasiminti su auksinėmis lazdelėmis.

man visai nepatinka. Biau ri lėlė! Jos tik galva fikras, o ji pati skarmalinė. Dabar niekas jau neperka tokių lėlių. O be to, tai sena lėlė, ji neturi ausies. Mama sako, kad, jei aš padovanuoju tau lėlę, tai tatai visai nereikiška, kad ir tu man turi padovanoti lėlę...

Ruth stovėjo laikydamas dėžę rankose. Popierius buvo atšokęs, ir ji išspraudė jį po virtuvę. Ir vis stovėjo ir spraudė.

— Na, o kokių tu gavai dovanų? — paklausė Annalizė.

— Žinai, ką aš gavau? — Annalizė ėmė pasakoti ir pasakojo be galo. Kažkas sušuko gatvėje: „Annalizė“

— Ačiū! — riktelėjo Annalizė. — Čia mano auklė, — paaiškino ji. — Ji manęs laukia. Na, sudie! Ateik, kai mes grįšime. — Annalizė jau bėgo laiptais žemyn, paskui stabtelėjo, ir Ruth vėl pamatė visą baltumą ir mėlynumą.

— Ateik! — paskutinį kartą sukėlėjo Annalizė, ir dury apacičioje užstrenkė.

Ruth ilgai sėdėjo, pasidėjus dėžę ant kelių ir priklaikydama ją rankomis. Keista, jai atrodo, kad ji neturi pirštų. Pagaliau popierius lyg pats savaime išsivyniojo, virtuvė atsipalaidavo, dangtis atsoko. Dėžėje gulėjo Ingeborg. Lėlė, kurią ji kadaise pakrikštijo Ingeborg vardu, biau ri, sena lėlė. Tik jos galva, kaip tikros lėlės, o ji pati — skudurinė. O miegamajame gulė Annalizė, ji turi tik rankas ir kojas, kurios lankstosi per alkūnes ir kelius, ir tikrus plaukus, kaip kad turi žmonės, ir fikras akis, užsimerkiančias, kai ji eina gulėti, ir atsineikiančias, kai ji kelia — Annalizė Seidelin.

Ruth pamažu priėjo prie lėlės, paėmė ją ir nūmė prie lango. Ji stovėjo prie lango ir žiūrėjo, kaip krinta kažkas šviesiai mėlyno. Ji išgirdo, kaip lėlė krito ant pilko asfalto ten, apačioje. Dabar šviesiai mė-

lynoji gulėjo visai ramiai, o aplink ją — skeveldros. Keista, Ruth žiūrėjo žemyn, bet nieko nematė. Ten, apačioje, gulėjo Annalizė Seidelin, tik rožinį Annalizė Seidelin.

Ruth apsiverkė.

Vertė L. U.

lynoji gulėjo visai ramiai, o aplink ją — skeveldros. Keista, Ruth žiūrėjo žemyn, bet nieko nematė. Ten, apačioje, gulėjo Annalizė Seidelin, tik rožinį Annalizė Seidelin.

Ruth apsiverkė.

NAUJIENAS

Lietuvių taurių perka ir parduoda ir progas suvyno taurių per

NAUJIENAS

TAUPYKITE PER PASTA

Pašto išlaidos apmokamos abiejų atvejais.

Idaho Savings & Loan Association

Sparčiai auganti pietvakarių SAVINGS AND LOAN ASSN.

4 1/2% už einamas sąskaitas išimokant kas pusmetį.

5% mokami už 48 mėn. padėtus pinigus. Pinigai įnešti iki 20-tos dienos po procentus nuo mėn. 3-mas mėn. 4-mas mėn. 5-mas mėn. 6-mas mėn. 7-mas mėn. 8-mas mėn. 9-mas mėn. 10-mas mėn. 11-mas mėn. 12-mas mėn. 13-mas mėn. 14-mas mėn. 15-mas mėn. 16-mas mėn. 17-mas mėn. 18-mas mėn. 19-mas mėn. 20-mas mėn. 21-mas mėn. 22-mas mėn. 23-mas mėn. 24-mas mėn. 25-mas mėn. 26-mas mėn. 27-mas mėn. 28-mas mėn. 29-mas mėn. 30-mas mėn. 31-mas mėn.

Enclosed is \$... Dept. O.F.N. Please send Pass Book and free portfolio to:

NAME ADDRESS CITY ZONE STATE

IDAHO SAVINGS & LOAN ASSN. 318 N. 9th St. — Boise, Id.

CHICAGO SVARIAUSIAS IR MODERNISIAUSIAS DARŽAS BUČODARŽAS

WILLOW WEST INN AND PICNIC GROVE 83rd and Willow Springs Road WILLOW SPRINGS, ILL.

F & K TV

Patarnavimas \$2.00. Hi-Fi arba phonographai. Garantuojamas 90 dienų lengvai gnamas kreditas. ALBANY 2-3886.

KAZBAR LOUNGE
At Kazlauskas proprietor
Now Open 7 Days a Week — Bill Swan Trio — Friday, Saturday
Open House New Year's Eve. — Cocktail Hour Daily 4 to 6
AL KAZ. YOUR HOST
Phone 778-9404 — 2603 West 63rd Street

Donald Petkus Anthony Petkus
A. PETKUS & SŪNUS
NAUJA KOPLYČIA
MARQUETTE FUNERAL HOME
2533 West 71st Street
(Maplewood gatvės kampas)
GRovehill 6-2345 TOWNhall 3-2108
Pilnas laidotuvių aptarnavimas, įskaitant karstą ir pasinaudojimą mūsų gražiom koplyčiom, yra nuo \$375.00; \$430.00; \$595.00; \$650.00; \$695.00; \$750.00; \$875.00; \$895.00; \$945.00; \$975.00; \$900.00 ir daugiau. Karstą galima pasirinkti koplyčioje.
GRAZIOS INDIVIDUALINES KOPLYČIOS
Mašinoms pastatyti aikštė.
Lietuviams teikiame šios rūšies patarnavimus 30 metų.
9 — NAUJIENOS, CHICAGO 8, ILL. — SATURDAY, JANUARY 13, 1962

INGEBORG

(Atkelta iš 7-to psl.)
dežė, o Annalizė.
— Mama, — paklausė Anna-
lizė, — o gal Ruth gali eiti pas
mus pietų?
— Knečių diena? — pasakė
fru Seidelin. — Aš manau, kad
Ruth mamytė bus nepatenkinta.
— O ryt?
— Ryt pas mus bus daug sve-
čių. Bet juk Ruth gali ateiti kur-
rią nors kitą dieną. Kai grįši-
me iš atostogų...
Ruth nešėsi dežę ir buvo labai
baiminga, kad jai nereikia eiti
pas Annalizę, tai būtų baisu. Pa-
galiau jos sustojo prie pusku-
nio į skersgatvį. Čia jau joms
teko atsiveikinti.
Sudie, Ruth, laby dienų
mamytė. Linksmų Kalėdų...
Vame, Annalizė. — Bet Annali-
zė nepasijudino iš vietos ir lai-
kė apkabimus Ruth kakla.
— Sudie, sudie, sudie! —
šūkavo ji ir šokinėjo aplink
Ruth. Jos akys irgi šokinėjo
ir blizgėjo mėlynomis ir baltu-
mo gilumose. Ir staiga Anna-
lizė atsidūrė kažkur toli ir ne-
kė apie tai, kad Ruth turi atei-
ti ir jos žais. Ruth neatsakė ir
bėgo tekina. Dežėje kažkas bil-
dėjo. Gal būl, batukai. Bet pri-
bėgus savo gatvę, mergaitė
staiga suprato, kas dežėje. Jai
pasirodė, kad kažkas ją stū-
mė į krūtinę, ir ji sustojo, sun-
kiai kvėpuodama. "Ne, ne", —
šnabzdėjo ji. Bet ji buvo tikra:
dežėje lėlė.
Mamytė, — sušuko ji, dar
neatidarius durų. — Mamytė,
žiūrėk! — Ruth jau buvo kam-
barėje ir pasakojo vienu ypu
apie viską — apie krautuve-
Annalizę, apie fru Seidelin,
apie tai, kad ji turinti eiti į
svectius, valgyti ir žaisti.
Ar leisi, mamytė?
Žinoma, — atsakė moti-
na. Ji vis dar sėdėjo prie ma-
šinos, ratas sukosi ir blizgėjo.
Mama, aš žinau, kad čia
lėlė, žinau. Nes Annalizė no-
rėjo lėlės, bet fru Seidelin pa-
dovanavo ją man, o ne jai. Aš
žinau.
Gerai, — pasakė moti-
na, neatitraukdama akių nuo
sinauro siūlės, bėgančios po
matala.
Mamytė, tu nesiklausai!
Ne, aš klausausi, Ruth,
tik aš šiek tiek pavargus.
Mama, nepavark, nepa-
vark niekad!
Ne, ne, aš nepavargus. Aš
tik iš netyčių taip pasakiau,
aš visai nepavargus. — Motina
uždūnė sekė siūlę.
Ruth šmukstelėjo į miega-
mąjį ir uždarė duris: ji norėjo
būti viena su deže. Kažin,
kas būtų, jei, pačmus žirkles,
išpauči mažytę skylutę? Ne,
dežės negalima gadinoti, ją rei-
kia kur nors pasidėti, o taip
pat popierių ir virvutę.
Bet mazgas neužveržtas, gal
pailma būtų... Taip, Ne... Bet
mazgas atsiršo, pats, popierius
nuslydo. O dangtis atsoko, kaip
tik tiek, kad į dežę galima bū-
tu įkišti pirštą. Viršuje minkš-
ta vata, Ruth išėjo pirštus po
vata, apčiuopė lėlę ir jos plau-

kus. Lėlė turėjo tikrus plau-
kus, o ne nupieštus ant porce-
lano, kaip kad Ingeborg. Čia
dežė visai atsidarė, ir galima
buvo pamatyti visą lėlę. Ruth
stovėjo beveik nekvepuodama,
ji negalėjo kvėpuoti. Ji stovė-
jo ramiai, ramiai, nedrįsdama
pasijudinti. Lėlė gulėjo užmer-
ktomis akimis, bet, kai Ruth
labai atsargiai pastatė dežę, ji
atmerkė akis, atmerkė pamažu
savo mėlynas, mėlynas akis...
Ne, čia tai jau per daug! Ruth
nedrįso dar sykį pažūrėti į lė-
lę ir padėjo dežę — tegu lėlė
miega. Ji dėvėjo mėlyną suk-
nelę, mėlynas kojines ir batū-
kus, jos šviesūs plaukai buvo
fikri žmogaus plaukai. Jos var-
das buvo Annalizė, Annalizė
Seidelin, štai koks buvo jos
vardas! Jos nereikėjo krikšty-
ti — ji jau buvo pakrikštyta.
Ruth nežūrėjo į lėlę, nes žino-
jo, kad pažūrėjus — suriks.
Ji greit padėjo šviesiai rožinės
vatos sluoksnį ant lėlės, užda-
rė dežę ir suvyniojo, stengda-
masi sulankstyti popierių taip,
kaip jis buvo sulankstytas pir-
miau. Ir mazgas buvo lygiai
toks, kaip pirmiau. Dabar nie-
kas nepamatys lėlės.
Pietų metu Ruth labai norė-
jo papasakoti mamai apie An-
nalizę, Annalizę Seidelin: jos
liežuvis norėjo pats išarti jos
vardą. Ruth sukiniėjosi kėdėje,
jos širdis juokėsi, bet ji nieko
nesakė: štai mama sėdi, kaip
visada, ir nieko nežino.
Motina jau buvo suplovus
indus, ir Ruth, matydama, kad
ji dedasi skrybėlę, pasakė:
— Mamytė, dabar mudvi ei-
sime pasižiūrėti eglutės...
— Aš turiu pirmiau nunešti
suknelę. Kai grįšiu — eisime.
— O ar aš galiu su tavim ei-
ti?
— Ne, aš važiuosiu tramva-
jum, aš turiu skubinti. Pasė-
dėk namie viena.
Motina jau buvo beinauti
laiptais žemyn; štai užsitrėn-
kė išlaukinės durys.
Kiek palaukus, Ruth nuėjo
į mažiuką kambariuką, kur po
eglaite gulėjo dežė... Gal ir ne-
reikėjo eiti į tą kambariuką,
— juk jei ji dabar pažūrės,
tai ir kėčių lyg ir nebūs. Ruth
labai gailėjosi, kad motina ne-
leido jai eiti kartu — jei būtų
leidus, tai dabar nebūtų pa-
gundos. Ruth nusiminė ir net
nuliūdo. Be to ir eglutė neauk-
šta, ir papuošalų nedaug. Pats
nuostabiausias daiktas čia —
tai dežė, bet jai visai nedera
gulėti po eglute greta kitų
menkų daiktų. Juk ji primena
didelę krautuvę, Annalizę ir
fru Seidelin. Žinoma, jai tin-
kamiusia vieta — pas Anna-
lizę. "Ją norėjo padovanoti
man", — buvo pasakius Anna-
lizė... Ruth jau nebe norėjo ati-
daryti dežės ir nuėjo pas In-
geborg.
(Nukelta į 9 psl.)

DR. STASYS ZMUIDZINAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
EMERGENCY
Staigiai susirgus ar susižeidus kasdien
saukite telefonu:
434-6967.

DR. ANNA BALJUNAS
AKIU, AUSU, NOSIES IR
GERKLĖS LIGOS
PRITAIKO AKINIUS
2858 W. 63rd STREET
Ofiso telefonai: Prospect 8-3229
Rezid. tel.: WALbrook 5-5076
Valandos: kasdien nuo 10 iki 12 val.
iš ryto ir nuo 7 iki 9 val. vak. Treč.
uždaryta. Kitu laiku susitarus.
Tel.: Prospect 8-1717
DR. S. BIEŽIS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
3148 WEST 63rd STREET
Val.: kas diena po pietų 1-3; vak. 7-8
tikrai antradieniai ir penktadieniai
Trečiadi. ir sekmadi. ofisas uždarytas.
Rez.: 3241 WEST 66th PLACE
Phone: Republic 7-7868
DR. C. K. BOBELIS
INKSTŲ IR ŠLAPIMO TAKŲ
CHIRURGIJA
PR 6-1795 arba 312-695-0533.
425 N. LIBERTY ST. R. 25
ELGIN, ILL.
Valandos pagal susitarimą
DR. PETER BRAZIS
PHYSICIAN AND SURGEON
2434 WEST 71st STREET
Ofisas: HEMlock 4-5849
Rezid.: HEMlock 4-2324
OFISO VALANDOS:
Pirmad., ketvirt. ir penktadienį nuo
1-4 ir 7-9, antrad. nuo 1-5, treč.
ir šeštadienį tikrai susitarus
DR. JONAS G. BYLA-
BYLAVIŠ
NERVŲ - SMEGENŲ LIGOS,
CHIRURGIJA
2737 W. 71st STREET
Valandos: tik susitarus skambinant
GR 6-3409
Ofiso telefonai: Virginia 7-0036
Rezidencijos: BEverly 8-8244
DR. T. DUNDULIS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
Akišerija ir moterų ligos
4157 ARCHER AVENUE
Ofiso valandos:
Nuo 2-4 ir nuo 6-8:30 val. vakaro.
Šeštadieniai nuo 2 iki 4 popiet.
Trečiadienį pagal sutartį.
Tel. ofiso: HE 4-1414, rez. RE 7-6867
DR. BR. GAIZIUNAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
2454 WEST 71st STREET
Valandos: 1-3 ir 6-8 val. po pietų
Kasdien. Šeštadieniai 1-4 val. p. p.
Trečiadieniai uždaryta.
DR. A. JENKINS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
3844 WEST 63rd STREET
OFISO VALANDOS:
Kasdien nuo 1-4 popiet ir 6-8 val.
Treč. ir seštad. uždaryta.
Ofiso tel.: PORTsmouth 7-6000
Rezid. telefonai: GARDens 3-7278
Grovehill 6-1595
Dr. Aldona A. Juška
AKIU LIGŲ SPECIALISTĖ
IR PRITAIKO AKINIUS
Valandos: 9-12, 7-9 pagal susitarimą.
Išskyrus trečiadienius ir šeštadienius.
2422 W. MARQUETTE ROAD
Ofiso ir buto tel.: OLYmpic 2-1381
DR. F. V. KAUNAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
1407 So. 49th Court, Cicero
Kasdien 10-12 ir 4-7. Treč. ir šešt.
adienį tik 10-12.
Telef. ofiso ir buto: OLYmpic 2-4159
DR. P. KISIELIUS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
4938 W. 15th St., Cicero, Ill.
Kasdien 1-3 val. ir 6-8 val. vakaro.
Trečiadieniai uždaryta.
Šeštadieniai 12 - 4 val. popiet.
Ofiso telefonai: LAfayette 3-3210
Jei neatsiliepiu, saukite KEdzie 3-2863
DR. EMILY V. KRUKAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
4146 SO. ARCHER AVENUE
Val.: kasdien po pietų nuo 12-3.
Dalyti afternoon.
Vakarais: pirmad., antrad., ketvirtad.
nuo 6-9. Trečiadieniai tik susitarus.
Tel. ofiso: PR 8-7773; rez. PR 6-4732
DR. A. MACIUNAS
CHIRURGAS
2877 W. 63rd Street
Val.: pirmad. ir ketvirtad. 1-4 popiet,
antrad. ir penktad. 5-8 val. vak.

Ofiso tel.: HE 4-1818 arba RE 7-9700
Rezidencijos: PR 6-9801
DR. J. MEŠKAUSKAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
VIDAUS LIGŲ SPEC.
2454 WEST 71st STREET
Priėmimo val.: nuo 9-11 val. ryto ir
nuo 4-8 val. po pietų. Seštad. nuo
9:00-2:00 p. p.
Trečiadieniai uždaryta.
Tel. ofiso: LA 5-2134, rez. 678-5960
Dr. E. STANAT-
STANAITIS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
Mitybos ir svorio problemos
1951 W. IRVING PARK RD.
ir Dampen Ave. kampas.
Val.: Pirm. Ketv. ir Penkt. 7-8 v. p. p.
Ofiso telefonai: CLiffside 4-2896
Rez. telefonai: WALbrook 5-3039
DR. P. STRIMAITIS
Bendra praktika ir chirurgija
specialiai
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
4644 So. ASHLAND
Savaitės dienomis priėmimo valandos
2-4 ir 6-8 val. vak.
Šeštadieniai 2-5 val. vak.
Trečiadieniai ir sekmadieniai už-
daryta. Ligonius priima tik susitarus
telefonu.
DR. VYT. TAURAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
Bendra praktika, spec. MOTERŲ LIGOS
Ofisas: 2652 WEST 59th STREET
Tel.: PR 8-1223 arba PR 6-5577
OFISO VAL.: pirmad., antrad., trečiadi.
ir penkt. 2-4 ir 6-8 val. vak. Šeštadi-
niai 2-4 val. po pietų ir kitu laiku
pagal susitarimą.
DR. V. P. TUMASONIS
CHIRURGAS
2454 WEST 71st STREET
Ofiso telefonai: HEMlock 4-2123
Rezid. telefonai: GIBson 8-6195
Priima ligonius pagal susitarimą. Dėl
valandos skambinti telefonu HE 4-2123
nuo 1-8 val. p. p. kasdien, išskyrus
trečiadienį ir šeštadienį.
Tel. ofiso: VI 2-1581; rez. PR 6-4250
DR. V. VILEIŠIS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
802 WEST 31st STREET
(Kampas Halsted ir 31os gatvių)
Priėmimo valandos: kasdien 1-4 p. p.
ir 6-8 val. vak. Šeštadieniai 1-4 p. p.
Trečiadi. ir sekmadieniai uždaryta.
P. ŠILEIKIS, O. P.
ORTHOPEDES-PROTEZISTAS
Aparatų - Protezų, Med. Ban-
džai. Speciali pagalba Kojoms
(Arch Supports) ir t. t.
Val.: 9-4 ir 6-8. Šeštadieniai 9-1.
ORTHOPEDIJOS TECHNIKOS LAB.
2850 West 63rd St., Chicago 29, Ill.
Tel.: Prospect 6-5084
LIETUVIAI AKIU GYDYTOJAI
Dr. Ant. Rudokas, Opt.
4455 So. CALIFORNIA, YArds 7-7381
Tikrina akis, pritaiko akinius,
keičia šikšius ir rėmus.
Valandos: 10 ryto iki 6 val. (trečiadi.
uždaryta), seštad. 10 ryto iki 2 p. p.
GRADINSKAS
5 F I R M U
vokiški radžiai ir fonografai.
Daug aparatų — lengva išsiskirti.
J. G. Television Co., 2512 W. 47 St.
FRontier 6-1998
Ligi Kalėdų atdara ir
sekmadieniai nuo 11 - 4 val.
MOVING
Apraustas perkraustymas
iš įvairių atstumų.
ANTANAS VILIMAS
3415 So. Litanica Avenue
Tel.: FRontier 6-1802
PERKRAUSTYMAI
MOVING
Leidimai — Pilna aprausta
ZEMA KAINA
R. ŠERENAS
2047 W. 67th Pl. WALbrook 5-8063
— NAUJIENOS, CHICAGO 8, ILL.

R. SKIPIČIO ...
(ATkelta iš 4-to psl.)
Teismo nubastuosius J. Vai-
tekūną, J. Žemaitį ir J. Avizonį
K. Žukas pamini tik ten, kur
neišvengiamai reikia paminėti,
ir nusikalteiliai jų nevadina.
Teismo išteisintą dr. J. Purickį
visą laiką linksniuoja, kaip
kaltininką, ir vadina jį nusi-
kalteiliu. Suprantamas jo pik-
tas nusistatymas prieš dr. J.
Purickį, nes jo pastangos iš-
stumti jį iš ministerio kėdės
nepavyko, o vieton jo jis pats
išskrito iš ministerio kėdės. Bet
tai neturėtų turėti įtakos į fak-
tų aprašymą.
Kiekvienam rašančiam ar ką
dirbančiam yra galimybių suk-
lysti. Kai parašo ką neteisini-
gai suklysdamas, netyčia, tai
sakoma, kad netiesą parašė,
suklydo. Bet, kai parašo netie-
są žinodamas, tyčia, tai sako-
ma, kad meluoja. Po Lietuvių
Teisinių D-jos Centro Val-
dybos pastabų, K. Žukas užsi-
sprendėsi karloja netiesą, kad
dr. J. Purickį teismas nubaudė.
Čia jau nebegali būti kalbos
apie suklydimą. Čia K. Žukas
klaidina skaitytojus, o ne R.
Skipitį. Kieno labui jis tai daro?
Tik jau ne Lietuvos. Iš to
viso malome, kad K. Žukas nėra
toks, kokiu jis save vaizduo-
ja skaitytojams, vartodamas
išpūdingai skambančius šūkius
kovoje prieš dr. J. Purickį. Ge-
ras lietuvis myli savo tėvynę
Lietuvą ir savą lietuvių kalbą.
K. Žuko šeimui buvo kalbama
lenkiškai. Jeigu jam nemielia
buvo lietuvių kalba, tai nemie-
la buvo ir Lietuva. Darosi su-
prantama, kodėl jis taip užsi-
sprendėsi įžeidinėti Nepriklaus-
omos Lietuvos teismus, kodėl
jis taip užsisprendėsi nori įti-
kinti skaitytojus, kad dr. Juo-
zas Purickis buvo teismo nu-
baustas, priešingai teismo
sprendimui.
Ar bešališkai J. Klauseikis
kritikuoja R. Skipitį ir jo
knygą?
Pereitų metų rugsėjo mėn.
30 dieną Naujienų antroji
dalyje buvo įdėtas ilgas J. Klau-
seikio straipsnis, pavadinatas:
"Teisingumas ir teisės dalykai
R. Skipičio knygoje.
Bolševikams okupuojant
Lietuvą, į laisvąjį pasaulį pa-
sitraukė apie 400 Lietuvos tei-
sininkų. Teisininkai priklaus-
o prie tos tremtinių kategori-
jos, kuriai ypač sunku prisitaikyti
svetimoje kraštoje,
nes kitose valstybėse kiti įsta-
lymai, kita teisė, kita kalba.
Nei išeitasis teisių mokslas, nei
įgytas patyrimas lietuviui tei-
sininkui tremtiniui nieko ne-
duoda. Jei įjamesnėji galėjo
promokti kilo amato, arba
prisitaikyti prie fizinio darbo,
tai senesniems buvo ir yra nepa-
prastai sunku užsidirbti lėšų
pragyvenimui. Nors ir skaudu
konstatuoti, bet visai nenuo-
stabu, kad ne vienas desėtkas
mūsų tremtinių teisininkų nu-
ėjo į amžinąjį, nors dėl savo

amžiaus jie dar būtų galėję
gyventi.
Yra laimingų išimčių, bet
labai nedaug. Prie laimingų
išimčių priklauso ir R. Skipi-
tis. Jis, sulaukęs pensininko
amžiaus ir gaudamas kuklią
pensiją, ėmė rašyti atsimini-
mus. Jo pirmoji atsiminimų
knygą išėjo šių metų gegužės
mėnesi. Niekas kitas lietuvių
teisininkų tremtinių iš Nepri-
klausomos Lietuvos nei vienas
atsiminimų knygos ligi šiol
dar nėra išleides. Teko girdėti,
jog ši R. Skipičio knyga plinta
sėkmingai ir daugelis kole-
gų teisininkų jau yra ją iš-
giję. Ne vienas kolega apie R.
Skipičio knygą atsiliepė palan-
kia. Rodos ir natūralu, kad
teisininkai bešališkai vertina
ir džiaugiasi vyresniojo kole-
gos darbu.
Visai priešingai pasielgė tei-
sininkas J. Klauseikis. Jis R.
Skipitį ir jo knygą kritikuoja
ne bešališkai, bet ironizuoda-
mas.
J. Klauseikis rašo: "Savoti-
šką teisingumo, teisės ir įsta-
tytųjų supratimą R. Skipitį pa-
rodė pasakodamas apie J. Pu-
rickio bylą". Esą "R. Skipitį
prapajūta, jog ne tik J. Pu-
rickis pelnėsi, bet nedraudė ir
jo vadovaujamos ministerijos
valdininkams pelytis iš kon-
trabandos. R. Skipitį pabrėžė
ir kitą J. Purickio nusikalimą
— jam patikėti užsienio rei-
kalių ministerijos antspaudai
buvo vartojami kontrabandai
užslėpti. 324 ir 325 puslapiuo-
se R. Skipitį nupasakoja J.
Purickio nusikaltinga, bet greit
užmiršo, ką kalbėjus. Užmir-
šo Lietuvos įstatymus ir imasi
įrodinti, jog J. Purickis nepa-
darys nusikalstamojo darbo, o
tik neleistiną iškreipimą, pa-
našiai, lyg kad girtas diplo-
matas be kaktaraiščio neuitų
į halių! Savo išvedžiojimus R.
S. baigia: "Galėjo būti sutvar-
kyti be teismo ir didelio skan-
dalo ir J. Purickio neleistini
veiksmai".
Atsakydamas į K. Žuko pa-
stabas dėl R. Skipičio atsimi-
nimų knygos "Nepriklausomą
Lietuvą Statant" čia aukščiau
jau esu pasisakęs, kad sulai-
kytįje trys vagonai prekių, už
kurios buvo iškelta baudžia-
moji byla prieš dr. J. Purickį,
J. Vaitėkūną, J. Žemaitį ir J.
Avizonį, nebuvo kontrabanda.
J. Klauseikis būtų buvęs beša-
liškas, jeigu būtų paaiškines
skaitytojams, kad trys vagonai
prekių, siųsti kaip diplomatinė

siunta, nebuvo kontrabanda ir
kad autorius R. Skipitįs, pava-
dindamas tas prekes kontra-
banda, suklydo. Bet greičiau-
sia ir jis pats čia nesusigaudė.
J. Klauseikis prikiša R. Skipi-
čiui, kad jis užmiršo Lietuvos
įstatymus. Nestebėtina, šešio-
lika metų nedirbant teisės dar-
bo galima kai ką pamiršti. Bet
šituo atveju ne R. Skipitįs pa-
miršo Lietuvos įstatymus, bet
J. Klauseikis nesusigaudo įsta-
tymuose. Jis teigia, kad pa-
naudojimas valstybės antspau-
do kontrabandai paslėpti yra
antras dr. J. Purickio nusikal-
timas, atseit, atskiro nusikal-
stamojo darbo sudėtis. Šitokiam
savo teigimui paremti, jis tu-
rėjo nurodyti Baudžiamojo
Statuto str., kuris tokį nusikal-
stamąjį darbą nusako, bet ne-
nurodė, ir negalėjo nurodyti,
nes tokios nusikalstamojo dar-
bo kvalifikacijos Baudž. Sta-
tute nėra. Atsakydamas į K.
Žuko pastabas nurodžiau
Baudž. Statuto straipsnio tur-
inį, iš kurio matyti, kad pre-
kių siuntimas kaip diplomati-
nių dalykų ir panaudojimas
tam reikalui valstybės ant-
spaudu įeina į vieno nusikal-
stamojo darbo sudėtį — pasi-
savinimo perdaug galios. Taip
pat ten pat išaiškinau, kad tei-
siamųjų nusikalstamųjų veik-
mų buvo smulkus tarnybinių
nusizengimas ir kad valstybės
interese buvo tą reikalą su-
tvarkyti per seimą arba mi-
nisterį pirmininką, neleidžiant
į viešumą.
Netiesą J. Klauseikis rašo,
kad R. S. įrodinėja, jog Dr. J.
Purickis nusikalstamojo dar-
bo nepadarė. R. Skipitįs savo
atsiminimų knygoje ne vienu
žodžiu nėra apie tai užsiminęs.
Čia J. Klauseikis iškraipo fak-
tus. Pasakymas "neleistiną iš-
kreipimą" nėra įrodinėjimas,
kad dr. J. Purickis nusikalsta-
mojo darbo nepadarė. Šitas pa-
sakymas nėra nusikalstamųjų
veiksnių kvalifikacija pagal
Baudž. Statutą. Jis yra gyvo-
sios kalbos reikiškins, turi ben-
drą prasmę ir gali būti varto-
jamas kalbant apie bet kokį
nusikalstamąjį veiksnių, pavyz-
džiu: pasisavinimas perdaug
galios bus neleistinas iškrypi-
mas, arba panaudojimas vals-
tybės antspaudu savims rei-
kalams irgi bus neleistinas iš-
krypimas iš nustatytos tva-
rkes antspaudui naudoti. Bet
jeigu R. Skipitįs ir būtų pasa-
kęs, kad dr. J. Purickis nusi-
kalstamojo darbo nepadarė, tai

jis būtų teisus, nes dr. J. Pu-
rickį teismas išteisino.
J. Klauseikis rašo, kad pa-
gal analogiją galėjo būti be
teismo baigtos ir kitos bylos ir
išvardina visą eilę bylų, visai
skirtingų pagal baumsės dydį
ir pagal nusikalstamojo dar-
bo rūšį. Šitas palyginimas yra
ironija ir nieko bendra neturi
su teisingumu ir teisės daly-
kais R. Skipičio atsiminimų
knygoje "Nepriklausomą Lietu-
vą Statant". Čia J. Klauseikis
siekia atnaujinti kai kam be-
užgyjančias žaizdas.
(Bus daugiau)

ATSIŪSTA PAMINĖTI
Janina Narūnė: AMBEREL-
LA, didelio formato gausiai
spalvotai iliustruota mažiems
vaikams leidimas iš Lietuvos pa-
jūrio apie žveją, jo žmoną, pen-
kis sūnus ir vienintelę dukrelę
Gintarėlę, kurią nusisėdė Balti-
jos jūros kunigaikštis. Tai yra
autorės trečioji laida — pirmo-
ji lietuviškai, antroji ispaniškai,
ir ši trečioji dabar išleista ang-
liškai. Iliustracijos piešė p. V.
Stančikaitė. Spausdinta Mede-
lyne, Kolumbijoje, ten pat, kur
išėjo ir ispaniškoji laida. Išlei-
do Lietuvių Moterų Taryba New
Yorke.
Nepažymėta nei kaina, nei
kur knygelę galima gauti.
JUCUS SESERŲ RESTORANAS
atdaras dieną ir naktį.
Nevarkite namie maisto ruošti.
Užsikite į patyrusių virėjų restora-
ną ir pasirinkite skanius pietus.
1608 W. 47 St. — LA 3-9670
WHITE WAY FLORIST INC.
Large Variety of Flowers.
Flowers for every occasion.
Original creations.
Reasonable prices.
Call VI 6-7149.
7149 So. State St.
Please mention this ad.
SOPHIE BARCUS
RADIO ŠEIMOS VALANDOS
Visos programos iš WOPA,
1490 kil. AM. 102-7 FM.
Lietuvių kalba: kasdien nuo pirmadienio
iki penktadienio 10-11
val. ryto. — Šeštadienį ir sek-
madienį nuo 8:00 iki 9:30 val.
ryto.
Vakarų laikas: pirmadieniai 7 v. v.
Tel.: HEMlock 4-2413
7159 SO. MAPLEWOOD AVE.
CHICAGO 29, ILL.
Pasveikink savo draugus
per "Naujienas"

PIRMAUJANTI DEŠRŲ PREKYBA NEW YORKE
Vokiškos specialybės
SHALLER & WEBER
Augščiausios kokybės produktai
DAR PAS MUS GALIMA GAUTI ŠVIEŽIOS ŽĄSYS • IVAIRŲ MĖSOS PRODUKTAI • MESA
VIRIMŲ IR KEPIMŲ. • DESRELES • KUMPIAI.
6 DIDŽIULĖS KRAUTUVĖS 6
NEW YORKE — 1654 2nd Ave. (85-86 St.). TR 9-3047 HEMPSTEADE — 310 Front Street. IV 3-5540
RIDGEWOODE — 56-54 Myrtle Avenue VA 1-7068 FLUSHINGE — 41-06 Main Street. HI 5-2552
ASTORIOJE — 28-28 Seinway Street. AS 4-3210 JACKSON HEIGHTS — 82-10 37th Ave. DE 5-1154

HANS BRANNER

INGEBORG

Hans Christian Branner, danų rašytojas, gimęs 1903 m. Jo pirmas romanas "Zaislai" išėjo iš spaudos 1936 m. Iš okupacijos laikų romanas "Niekas nepažįsta nakties" pasirodė 1955 m. Geriausias jo knygomis laikomi du apysakų rinkiniai: "Mes tuoj išvyksime" (1939 m.) ir "Dvi tylos minutės" (1944).

Vertėjas

Kai Ruth grįžo namo, tai ant apskrito stalo jau stovėjo deganti žvakė, o greta lėkštės gulėjo spalvotų pieštukų dėžutė ir albumas su piešiniais, paruoštais išmarginimais, nors buvo tik kėčių išvakarės.

Mama! — suuko Ruth ir ėmė šokinėti. — Mama, mamyte! — Albume buvo daug plonomis linijomis piešinių, kuriuos Ruth galėjo pati išmarginti. Ruth atsisėdo ir ėmė versti albumo lapus.

Pamačiusi triušį ilgomis ausimis, ji pagalvojo, kad triušis turi būti tamsiai rudas, trumpuote balta uodegyte, baltomis kojytėmis ir blizgančiomis juodomis akutėmis. O štai čia lėlė! Lėlė turės šviesius plaukus, švelnius rožinius veidelius, akytes, panašias į neužmirštuoles, ir raudoną liemenę, kaip kad turi Ingeborg.

Valgyk, Ruth, — pasakė mama, bet Ruth negalėjo atsitraukti nuo albumo: jame tikriausiai buvo dar bent šimtas piešinių. O juk ji gavo dovanų aštuonis spalvotus pieštukus! Mergaitė pusiau ištraukė juos iš dėžutės, suskaitė ir ėmė apžiūrinėti: čia ir rudas, ir juodas, ir žalias, ir mėlynas, ir geltonas, ir violetinis, ir tamsiai raudonas, ir purpurinis...

Mamyte, — paklausė Ruth, — kiek dar valandų liko iki kėčių?

— Nedaug, — atsakė motina. — Pavalgyk ir eik gulėti, laikas greičiau prabėgs.

Bet Ruth beveik negalėjo valgyti, o apie miegą nenorėjo nė pagalvoti. Liko vis dėlto tiek daug, daug valandų. Mergaitė tabalavo kojomis ir negalėjo nurimti. Jai net ėmė skaudėti pilvą: tik pagalvokite, kiek dar liko valandų! "Mama, mamyte", — ėmė kartoti ji, netęsdama žodžius, ir kone apsisverkė.

Bet Ruth vis dėlto sutiko anksti eiti gulėti. Gera gulėti tamsiame kambaryje ir galvoti. Kai tamsu, tai į galvą ateina geresnių minčių.

Mamyte, — pasakė Ruth, kai motina pasilenkė ties jos lovyte, — ar mudvi eisime ryt į Rotušės aikštę didelės eglaitės pasižiūrėti?

Gal ir eisime, — atsakė motina, — jei spėsime. Aš turiu baigti suknelę, ji turi būti pasiūta prieš Kalėdas.

O gal tu galėtum ją baigti naktį?

Žinoma, galiu. — Motina nusisypsojo, ir Ruth jau buvo

6 — NAUJIENOS, CHICAGO 8, ILL. — SATURDAY, JANUARY 13, 1962

tikra, kad jos eis į Rotušės aikštę.

Pas mamą atėidavo tokių piktyrų ponių, ir ji niekad nebuvo tikra, ar spės baigti darbą, bet, pagaliau, visada suspėdavo. Ji siūdavo naktimis ir suspėdavo.

Mamyte! — Ruth pašoko lovoje, apglėbė motinos galvą ir paglostė jos kaktą, nosį ir veidus. Ruth pajuto kambario kvapą, šilumos ir įvairių medžiagų kvapą. Ji mėgo šitokius kvapus.

Buvo beveik visai tamsu, tik pro plyšį tarp durų ir sienos skverbėsi geltonos šviesos pluoštelis. Motina sėdėjo kitame kambaryje prie didelės suvamos mašinos. Ruth mėgo gulėti tamsoje ir klausytis mašinos ūžimo. Šviesa plyšyje dingo. Motina atsistojo tarp lempos ir durų ir atidžiai žiūrėjo į medžiagos gabaliuką, laikydama ją arčiau šviesos. Ruth išgirdo, kad motina ėmė kažką tyliai dainuoti. Kai motina, siūdama naktimis, dainuodavo, tai jos balsas imdavo kažkaip keistai skambėti: "Mama mano, kad aš miegu", — pagalvojo Ruth ir tyliai nusijuokė. "Ryt kūčios", — susnabzdė mergaitė, pritraukė kelius prie pat smakro ir apglėbė juos rankomis, kad jos nefabuluotų. Ne, Ruth kanyrbė išsibaigė, jai būtinai reikėjo su kuo nors pasišnekėti. Ji apčiuopomis rado Ingeborg, gulėjusią ant kėdės prie lovos, paglostė jos galvą, nosį, šurkščius plaukus ir padėjo ją greta savęs.

Klausyk, ryt kūčios, — pasakė Ruth ir vėl ėmė tabaluoti kojomis.

Ingeborg visa tai puikiai žinojo. Ji ramiai gulėjo ir kalbėjo, neprasižiodama. Pasiteiravo apie eglutę.

Taip, — atsakė Ruth. — Aš nemaniau, kad Kalėdos jau čia pat. Mudvi su mama pirkome visai mažiukę, kitos eglaitės buvo dvigubai didesnės. O dabar čia, kambaryje, ji užaugo tokia didelė, kad atrodo, jog siekia lubas. Bet tau mes ją parodysime tik ryt, kai degs žvakės, dvidešimt žvakių, šimtas... — snabzdėjo mergaitė. Ingeborg gulėjo ramiai.

Papasakok dar ką nors, — paprašė ji, nepražiodama burnos.

— Apie ką gi? Gal apie siuntinį iš Jutlandijos? Aš beveik tikra, kad tau atsiuntė dovanų... Bet ne, aš tau nesakysiu, ko. Pernaui tau padovanojo lovyte, o šiemet padovanos kažką kitą — niekad neatpėsi! Kažką, ką galima valgyti... Bet nesakysiu! Pamėgink atspėti!

Ingeborg beveik atspėjo, ir Ruth teko užžiauti jai burną.

Tylėk! Ar žinai, kad Rotušės aikštėje didelė eglė beveik siekia dangų ir joje dega šimtas tūkstančių milijonų žvakių? Ryt mudvi su mama eisime jos pasižiūrėti. Reikia tik, kad visur būtų sniego ir ledo, kad languose žibėtų ledinės gėlės ir eglutės. Ir reikia gulėti ir apie visa tai galvoti, nes kitaip nie-

ko nepamatyti. Reikia budėti visą naktį...

Bet Ruth, tur būt, užmigo, nes viskas aplinkui pasikeitė. Vėl sutemo, Kalėdos jau praėjo, o mama jos nepažadino. Viskas praėjo, durys uždarytos, jokių Kalėdų nėra.

Mamyte! — suriko Ruth, šoko iš lovos, staiga atidarė duris ir sustojo, lempos šviesos apakinta. Ruth apsisverkė. Mama sėdi ir siuva. Kalėdų nebuvo...

Motina priėjo ir paėmė Ruth ant rankų.

Na, Ruth, dar naktis. Trečia valanda. Miegok, ar girdi?

Mamyte, argi kūčios ne šiandien?

Žinoma, šiandien, tik vėliau. Dar negreit. Miegok.

Ruth vėl atsigulė ir nugrimzdė kažkur giliai. Ji sypsojosi, jai buvo linksma, bet ji buvo lyg pavargus. Linksma ir pavargus.

Eglutė, mama, didelė eglutė...

Taip, — atsakė tolimas balsas, — tik miegok.

Bet Ruth negalėjo užmigti. Jai buvo dar linksmiau, nors ji tingėjo pasijudinti. Ji gulėjo visai ramiai ir žiūrėjo į geltoną šviesos ruoželį. Čia ji pamatė kitą šviesą, silpną, pilkoką, vos prasiskverbiančią pro langų užuolaidas. Ruth jau visai pabudo, ir jai buvo aišku, kad jau rytas. Kūčių dienos rytas. Jos širdis ėmė plakti smarkiau.

Mama, suuko ji, — mamyte!

Motina ėjo ir atitraukė užuolaidas. Lijo, lange nebuvo jokių ledo gėlių. Ruth sėdėjo lovoje ir negalėjo tikėti, kad jau Kalėdos. Ji rengėsi lėtai ir iš-

kilmingai, jos rankos vos judėjo. Ji atsisėdo prie stalo ir ėmė valgyti, bet jai atrodė, kad košė brinksta burnoje.

Mama, aš nenoriu jau, — pasakė ji.

Na, tai nevalgyk, — atsakė motina. Ruth pasėdėjo dar kurį laiką, buvo tylu ir ramu. Mama vis dar siuvo.

Mamyte, nebūk tokia!

Kokia?

Tokia pikta.

Aš nepekystu, tik aš neturiu laiko. — Motinos veidas buvo visai pilkas, toks pilkas, kaip lietus. Ruth priėjo ir apkabino motiną.

Mama!

Netrukdyk, Ruth, aš turiu baigti darbą. Eik marginti albumo.

Ne, dar peranksti, dar ne Kalėdos, dar ne tikros Kalėdos. — Tai susirask kitokio užsiėmimo.

Bet mergaitė nieko nenorėjo daryti, ji tik sėdėjo ir žiūrėjo į gatvę, o ten buvo ramu ir šiluma. Ji pavaikštinėjo po kambarį, žiūrėdama į išmėtytas medžiagos atkarpas.

Jau nebelyja, — pasakė motina. — Eik, pasižiūrėk vitrinose.

Ruth apsilviko ir išėjus į gatvę nuėjo prie vitrinos. Ten gulėjo naftalino apibarstyta vatos pluoštai, nykštukai važinėjo nuo karnelio rogenimis, už karnelio stovėjo bažnytėlė su apšviestais langais. Bet viskas buvo ne tokie, kaip pirmiau. Viskas buvo kasdieniška, ir praeiviai buvo kasdieniški. Tylu,

(Nukelta į 7-tą psl.)

INGEBORG

(Išsėnys iš 6-to pusl.)

ramu, drėgna ir visai nepanašų į Kalėdas. Gal, kai sutems?... Bet vakaras dar toli, o mama vis siuva...

Mergaitė apėmė nerimas, ir ji pasuko į Kungensgade. Ruth buvo girdėjusi, kad šioje gatvėje yra didelė vitrina su žaislais, bet kažkur toli, o ji juk ir dabar jau toli nuėjusi, reikėtų grįžti namo. Bet ji ėjo vis toliau. Jai buvo truputį baisu, nes čia viskas išrodė kitaip — kitokie namai, kitokios krautuvės, net ir praeinantieji žmonės buvo kitokie. Juk jie visi iš karto gaili suprasti, kad ji gyvena kitroje gatvėje. Ruth net nebuvo tikra, kad ras kelią namo. "Tuoj pasuksiu atgal" — pagalvojo Ruth, o pati ėjo toliau. Vitrinos su žaislais niekur nebuvo.

Ir staiga ji atsidūrė ties vitrina. Ruth sustojo, kaip įbesta, ir pamiršo viską — ji net negalėjo įsivaizduoti, kad pasaulyje gali būti tiek daug žaislų ir tokių brangių, kiekvienas kainuoja, tur būt, šimtą kronų. Čia buvo lėlė automobilyje, kita vaikų vežimėlyje, ji buvo panaši į gyvą kūdikį. Ruth net nenorėjo tikėti, kad tai lėlė. O lėlių namas visai, kaip tikras didelis mūrinis namas, su stogu... Keturi kambariai su tikrais stalais, kėdėmis, lovomis ir paveikslais... Ruth įsivaizdavo, kad gyvena šitame name, valgo prie šito stalo, miega šioje lovoje.

Bet štai kažkas sustojo prie jos, ir tą pačią minutę ji pamatė stiklo savo veidą ir nosį, priplotą prie stiklo ir visai baltą, Ruth atsitraukė nuo vitrinos, tur būt, draudžiama žiūrėti į ją, be to, iš karto matyti, kad Ruth gyvena ne šioje gatvėje. Greta Ruth stovėjo du berniukai, jie buvo labai panašūs į lėles vitrinose, bet ji pati, deja, nepanašė į tuos puikius, blizgančius žaislus po šimtą kronų... Mergaitė jau norėjo pasukti namo, bet staiga kažkas pavadino ją vardu. Iš krautuvės išėjo Annalizė su savo mama, fru (daniškai — ponija) Seidlin. Ruth pažinojo jas. Mama siuvo joms suknelės, ir jos kartais atėidavo pas ją. "Ruth!" — dar sykį suuko Annalizė, bet Ruth vis bėgo. Bet čia fru Seidlin pašaukė ją, ir Ruth sustojo. Ji ėjo labai lėtai, juk jos žinojo, kad jai nedera čia būti. Bet fru Seidlin tik pasisveikino ir paklausė, kaip jaučiasi mama ir ar ji, Ruth, džiaugiasi, kad jau kūčios. Ruth nuleido akis, padarė "kniksensą" (reveransą) ir atsakė, kad ji, žinoma, labai džiaugiasi. Ji nesiryžo pažiūrėti į fru Seidlin, šiandien panašią į pilką gulbę, plasnojančią sparnais — toks platus buvo jos kailinis apsiaustas. O be to jos kaklas ir galva buvo irgi tokie, kaip gulbės, žiūrinčios žemyn. O greta jos stovėjo Annalizė, šviesiai mėlyna kepuraitė, gražiu žieminiu paltuku su balta kailio apikakle ir kailiu apsiūtomis rankovėmis. Iš viso šito mėly-

numo ir baltumo šypsojosi Annalizės veidukas.

Sudie, — pasakė Ruth ir vėl priritpė.

Palauk, — pasakė fru Seidlin. — Aš dar noriu šio to nusipirkti. O judvi su Annalize pastovėkite čia.

Ir Ruth vėl stovėjo ties vitrina, bet šį kartą kartu su Annalize. Ji nesiryžo net žvilgtelėti į visą tą baltumą ir mėlynumą ir nedrįso žiūrėti į žaislus. Joje lyg kažkas sustingo, ir ji negalėjo ištarti nė žodžio. O kojos norėjo bėgti — namo, namo...

Gal nori ko nors? — paklausė Annalizė.

Ruth ir pati nežinojo. Ji nieko nežinojo ir nieko nenorėjo.

O aš noriu lėlės ir vežimuko, — pasakė Annalizė. — Ir lėlių namo. Nors ne, aš jau turiu lėlių namą. Šitas, gal, kiek gražesnis. Ak, ne, mano gražesnis! Aš jau žinau, kad gausiu dovanų slides ir kostiumą. Mes ryt važiuosime į Norvegiją ir ten šliuzinėsime. Ne, ne, ryt, o poryt. Ryt pas mus ateis daug svečių, ir aš gausiu daugybę dovanų. O ar pas jus irgi ateis svečių?

Nežinau, — atsakė Ruth.

Tur būt, niekas neateis.

Tai ką gi judvi su mama veiksitate?

Ruth suprato, kad ji turėtų ką nors pasakyti. Ji parodė pirštu į kažkokį judantį lange daiktą. Virš visų žaislų, virš blizgančių daiktų stovėjo Kalėdų Senelis. Jis turėjo griežtą veidą ir baltą barzdą, jis lingavo galva, lėtai ir priekaištingai.

Pažiūrėk į jį, — pasakė Ruth, — jis panašus į Viešpatį Dievą... — Ruth nutilo. Ji suprato, kad kvaila čia kalbėti apie Viešpatį Dievą.

Kas? — paklausė Annalizė. — Tasai senis? Mano nuomone — ne. Jis neįdomus, jis tik visą laiką linguoja. Aš turiu prašmatnesnių daiktų, visą spintą. Tikrų žvėrių iškamsų ir daug visokių žaislų. Ateik kada nors pasižiūrėti. O gal dabar eisime? Kaip galvoji? Eikime tuoj!

Negaliu, — atsakė Ruth. — Aš turiu eiti namo pietų valgyti.

Pavalgysi pas mus. Mama tuoj grįš, ir aš jai pasakysiu. Fru Seidlin išėjo iš krautuvės. Ji nešė didelę dėžę, suvyniotą į specialų šventišką popierį.

Kam? — paklausė Annalizė, — ar vėl man?

Ne, — atsakė fru Seidlin, — čia dovana Ruth.

Mam, ar tai... juk tu žinai, ko aš norėjau?

Gal būt, — atsakė fru Seidlin. — Bet tu turi tiek daug visa ko, ir aš manau, kad tai reikia padovanoti Ruth. Prašau, Ruth, pasiimk, bet neišvyniok iki vakaro.

Fru Seidlin, apsilvikiusi pilkais kailiniais, išrodė tokia stambi ir linksma, panašią į besisypsončią gulbę — jei tik gulbės moka šypsofis. "Ačiū", norėjo pasakyti Ruth, bet susikosėjo sumišusi.

Aš labai tamstai dėkinga.

pagaliau pajėgė ištarti Ruth ir padarė kniksensą. Ji laikė didelę dėžę ir galvojo, kad būtų buvę geriau, jei ji jų nebūtų sutikusi ir nebūtų gavusi dovanos, galvojo, kad dabar reiktų dar ką nors pasakyti. — Sudie, aš tikrai labai jums dėkinga. — Ruth vėl priritpė. Dabar reikia bėgti, bėgti greičiau namo... Annalizė ir fru Seidlin ėjo į tą pačią pusę — jos gyveno

Bredgade gatvėje — ir Ruth teko eiti su jomis kartu. Ruth nešė dėžę.

O aš žinau, kas ten, — pasakė Annalizė. — Tai buvo skirta man.

Ji pažiūrėjo į motiną, ir fru Seidlin, išlenkus kaklą, kaip gulbė, nusisypsojo — iš aukšto žemyn. Ruth nešė dėžę, bet juk tiesą pasakius, tai buvo ne jos į tą pačią pusę — jos gyveno

COSMOS TRAVEL BUREAU
 PIONIERIUS KELIONIŲ SRITYJE • DAUGIAUSIAI PATYRĘS RUOŠIANT IŠVYKAS Į
 USSR IR RYTŲ EUROPOS KRASTUS

Mes parūpiname visas į USSR asmenims, kurie į čia atvyko per ar po II Pasaulinio karo ir dabar yra JAV-bių piliečiai.

AR JOS NORITE ATSIKVIESTI SAVO GIMINES IŠ USSR? — SUSIZINOKITE SU COSMOS

COSMOS TRAVEL BUREAU
 45 WEST 45th ST., NEW YORK 36, N. Y. — Tel. CI 5-7711

IT'S SUPREME!

4 1/2% ON ALL SAVINGS

per annum current rate

SUPREME

SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION
 1751-1755 W. 47th St.
 Chicago 9, Ill.
 YArds 7-3895

PETER P. KEZON
 Executive Officer

DOVANŲ GRAZUS NERŪDIJANTIS 5 GABALŲ SETAS

TURITE ATLIKI TIK ŠTAI KA: atidaryti naują \$100 ar didesnį taupymo sąskaitą arba tiek pat pridėti prie turimos, ir gauti DOVANŲ šią dailų 5 gabalų setą!

UZEIKITE! APŽIUREKITE ŠIA NUOSTABIA, TIKRAJA AMERICAN STAINLESS BY INTERNATIONAL

LENGVA PAPILDYTI IKI ŠETU AŠTUONIEMS ASMENIMS! PAKLAUSKITE MŪSŲ!

Kiekvieną sykį vėliau, pridėdami \$25 prie sąskaitos, galėsite gauti kitą 5 gabalų setą už \$2.25, gerokai žemiau paprastos kainos. Deja, setų negalime siūsti paštu.

4 1/2% Dividendu įmokėtiems šėrams

Pasiteiraukite apie mūsų vispusią NAMŲ FINANSAVIMO patarnavimą!

Isteigta 1913 m. COLUMBUS SAVINGS padėjo tūkstantiems pasiekti savo tikslą gyvenime!

COLUMBUS SAVINGS & LOAN ASSOCIATION
 2525 W. 47th St., Chicago • LaFayette 3-4284

MEMBER NATIONAL HOME LOAN GUARANTEE SYSTEM

PRIES SIŪSDAMI DOVANŲ SIUNTINIUS Į SSSR PER KURIĄ NORS FIRMA, Pasiklauskite patys savęs APIE SEKANCIUS DALYKUS:

1. Ar firma patikima?
2. Ar ji tai įrodė?
3. Ar ji rūpestingai supakuoja ir išsiunčia siuntinius ir paruošia dokumentus?
4. Ar ji naudoja geriausias dėžes?
5. Ar ji varo biznį ilgiau, kaip 25 metus?
6. Ar ji oficialiai ĮGALIOTA?

Atsakymas į visus šiuos klausimus bus TAIP, jei Jūs siųsitate dovanų siuntinius per bet kurį

GLOBE PARCEL SERVICE, INC.
 SKYRIŲ

716 WALNUT ST., PHILADELPHIA 6, PA. PHONE: WAInut 5-3455	
48 1/2 EAST 7th STREET NEW YORK 3, N. Y. PHONE: GRamercy 3-1785	263 MARKET STREET NEWARK 2, N. J. PHONE: MARket 3-1968
979 S. BROAD STREET TRENTON, N. J. PHONE: EXport 4-8085	3206 EASTERN AVENUE BALTIMORE 24, MD. PHONE: DI 2-2374
4102 ARCHER AVENUE PHONE: FRontier 6-6399 CHICAGO 32, ILLINOIS	6460 MICHIGAN AVENUE DETROIT 10, MICH. PHONE: TASHmoo 5-7560
390 WEST BROADWAY SO. BOSTON 27, MASS. PHONE: ANDrew 8-8764	683 HUDSON AVENUE ROCHESTER 21, N. Y. PHONE: BAKER 5-5923
346 THIRD AVENUE PITTSBURGH 22, PA. PHONE: GRant 1-3712	1313 ADDISON ROAD CLEVELAND 3, OHIO PHONE: UTah 1-0807

Greit atgabenkite savo siuntinius PAS mus, ir mes greit ISSIŪSIME juos!